Walt Disney's
DONALD DUCK

EEN VROLIJK
WEEKBLAD

Nº 47 19 NOV. 1960
35 CT. - P.W. 25 CT. - BELGIË 6 FR.

Ik kreeg van de week een brief, waar ik het even met jullie over wil hebben. De brief kwam van de vader van een jongetje van vijf jaar, dat al een paar maanden in 'n sanatorium ligt en er nog zeker een jaar moet liggen. Het jongetje kan nog niet lezen, maar zijn vader schreef me dat hij iedere week de Donald Duck meeneemt, als hij hem gaat opzoeken, en dan samen met hem de plaatjes bekijkt en de verhalen die er in staan, voorleest. Het joch ligt al de hele week naar het bezoek-uur uit te kijken, want dan komt vader en.. de Donald Duck!

Toen ik vanochtend uit het raam op straat keek, zag ik daar een paar jongetjes spelen. Gezonde kereltjes, ze zullen vast niet veel ouder geweest zijn dan het joch, waar ik het net over had. Ze renden en voetbalden en gingen verstoppertje spelen, allemaal dingen, die het andere jongetje voorlopig niet kan doen.

En toen vroeg ik me af, hoeveel van die jongens en ook meisjes er zouden zijn, die een tijd in een sanatorium, in een rusthuis of in een ziekenhuis moeten liggen en geen van de dingen kunnen doen, die hun leeftijdgenootjes wèl kunnen doen. Toen ook dacht ik er bij mezelf over na, wat wij voor die jongetjes en meisjes zouden kunnen doen.

Als een vriendje van je of een vriendinnetje ziek wordt of een ongeluk krijgt, ga hem of haar dan 'ns opzoeken, ga 'ns met ze praten. Ze vinden het maar wat leuk om iemand als vriend of vriendin te hebben, die ook nog aan ze denkt als ze niet met hen naar school gaan en niet met ze op straat kunnen spelen. Lees ze 'ns wat voor uit een spannend boek.

En dan nog iets. Misschien ken je die grote postbussen van 't Roode Kruis, die in vrijwel ieder dorp en iedere stad op bepaalde plaatsen staan. Stop daar 'ns een paar Ducks in of andere jeugdbladen, die jij al gelezen hebt. Ze gaan dan naar de kinderen in ziekenhuizen en sanatoriums, die het minst — soms helemaal geen — bezoek of post krijgen.

Zullen wij 'ns aan ze denken? En dan ook wat voor ze doen? Ik reken op jullie!

OOM DONALD

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 47

Door het plaatje, dat je hier ziet, slingert zich een heel lange pijl. Schrijf eerst de naam op van het voorwerp dat bij het begin van de pijl is afgebeeld, volg de lijn dan nauwkeurig en schrijf elk voorwerp op dat je onderweg tegenkomt. Als laatste krijg je dan het scherpe voorwerp aan het einde van de pijl. Nu neem je van alle woorden, die je voor je hebt staan, de beginletter en je schrijft deze letters afzonderlijk achter elkaar op. Je zult zien dat je dan de naam van een werktuig krijgt. Schrijf dit woord op een briefkaart en stuur die vóór 24 nov., als je in Nederland woont, naar: **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam, en, als je in België woont, naar: **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19.

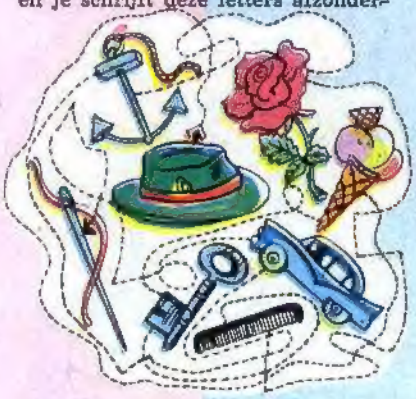

Vergeet niet, duidelijk je naam en adres te vermelden en zet in de linkerbovenhoek van de kaart: „Oplossing 47". Veel succes!

PRIJZEN

Eerste prijs: Een Kodak Starlet fototoestel, winkelwaarde f 28,—; tweede prijs: een Pelikan vulpen met gouden pen, winkelwaarde f 16,50; derde t/m twaalfde prijs: een „Donald Duck" lepel en vork; dertiende t/m tweeëntwintigste prijs: 'n „Donald Duck" vulpotlood.

Hartelijk bedankt voor de vele brieven die ik van jullie krijg, jongens en meisjes! Ga zo door! Mijn adres is: **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam, of; als je in België woont, **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19. Als je me schrijft, zet dan in de linkerbovenhoek van de envelop: Oom Donalds Brievenbus, en op de achterkant duidelijk je naam en adres! Afgesproken? Tot schrijfs!

MATHIEU LEBENS, STEYL. Was er al haast een einde aan je geduld gekomen, Mathieu? Je hebt ook wel een tijd moeten wachten voor je in onze Brievenbus kwam! „Ons Vrolijk Weekblad wordt hoe langer hoe leuker," schreef je me; ik vind het reuze fijn dat je er zo over denkt! Vinden je broertjes Peter en Bart het ook? Dag hoor!

MARION LUYKEN, DEN DOLDER. Het gaat fantastisch met Kwik, Kwek en Kwak, Marion. Ze moeten een beetje hard werken op school, want ze zijn nu al druk bezig voor de kerstproefwerken, en dat vinden ze wel vervelend.. Ze trekken er veel liever op uit, om met hun vriendjes allerlei avonturen te beleven, begrijp je! Maar de school gaat vóór alles!

KEES KUYVENHOVEN, NAALDWIJK. Ik denk niet dat er gauw een verhaaltje van Bongo komt, Kees. Weet je, Bongo is een beer en beren houden in de winter nu eenmaal hun winterslaap. Pas tegen de lente komen ze dan weer uit hun holen, als het een beetje warmer begint te worden. Die paar maandjes kun je wel op hem wachten, niet?

ISA VAN DE NEUT, LEMMER. Fijn dat je Pipo zo'n leuk verhaal vindt, Isa. Als je Pipo een brief wilt schrijven, stuur die dan maar gewoon naar mij toe. Op de brief zet je: Aan Pipo de Clown, per adres Oom Donald, Postbus 792, Amsterdam, en dan zorg ik er wel voor dat hij je brief krijgt!

IJSBRANDJE TERLOUW, HOEK VAN HOLLAND. Hoe gaat het met onze grote IJsbrand? Vind je het fijn dat je vader iedere week de Donald Duck voor je meebrengt? Ik ben echt blij dat jij nu ook een vriendje van me geworden bent! Ik heb al een heleboel vrienden en vriendinnetjes, maar er kunnen er altijd nog wel bij!

OPLETTEN ALLEMAAL

Hier volgen de namen en adressen van de prijswinnaars en -winnaressen van de prijsvraag in no. 40.

1e prijs: A. Strobbe, **Kloosterzande.**
2e prijs: Elly Buré, **Hoofddorp.**
3e t/m 12e prijs: Joyce Bloem, **Soesterberg**; B. Brunnekreef, **Brummen**; M. Hemel, **Rumpen-Brunssum**; W. d. Graaf, **Landsmeer**; R. Vleghels, **Halsteren**; G. v. Seijst, **A'dam**; G. Alex, **Lubbeek St. Bernard**; D. Robert, **Oostende**; H. Mieremet, **Pijnacker**; Th. Druipsteen, **Zuidwolde.**
13e t/m 22e prijs: L. Julien, **Leuven**; Corrie Pippel, **Bruchem**; J. t. Hoven, **Rijssen**; L. Ginsel, **K. a. Zee**; K. v. Rijn, **'s-Gravenhage**; C. Klop, **Ter Heyde a. Zee**; N. v. Eijk, **Rotterdam**; R. P. Meijer, **Kloosterburen**; M. v. Wijngaarden, **Laren**; C. v. d. Homberg, **Helden Panningen.**

De oplossing van prijsvraag no. 45 luidt: **MOLENWIEK.**

WALT DISNEY'S

Katrien Duck

LIEF DAGBOEK, HET IS ALWEER EEN TIJD GELEDEN DAT IK JE IETS VERTELD HEB. MAAR IK HEB HET OOK ZO DRUK GEHAD! EN ER IS ZOVEEL GEBEURD! LAAT IK MAAR 'NS BEGINNEN MET VORIGE WEEK. TOEN HEB IK DE EERSTE PRIJS GEWONNEN MET EEN... NEE, IK KAN JE BETER HET HELE VERHAAL VERTELLEN. HET BEGON ALLEMAAL OP DE DAG DAT DONALD ME HAD UITGENODIGD VOOR EEN RITJE MET Z'N AUTO DOOR DE STAD...

K-KIJK UIT, OOM DONALD! REMMEN! ER KOMT EEN WAGEN VAN RECHTS EN DIE MOET U VOOR LATEN GAAN, DAT WEET U TOCH NOG WEL, HÈ?

313

AL HEEFT-IE DAN VOORRANG, HIJ KAN BEST WAT VOORZICHTIGER RIJDEN!

ZOEF!

AHA! DACHT IK HET NIET! EEN DAME ACHTER HET STUUR! DAT MOEST VERBODEN WORDEN! ZE RIJDEN MAAR AAN EN LETTEN GEWOON NERGENS OP!

ZAL IK JOU 'NS WAT VERTELLEN, DONALD? VROUWEN KUNNEN NET ZO GOED AUTORIJDEN ALS MANNEN! WAT ZEG IK? ZE KUNNEN HET VEEL BETER! DURF JIJ MAAR 'NS TE ZEGGEN DAT HET NIET ZO IS!

DAT DURF IK!!

MOET JE ZIEN! WIE RIJDEN ER IN SPORTAUTO'S EN RACE-AUTO'S! MANNEN! DAT BEWIJST TOCH WEL GENOEG, NIET!

AUTO-RACE

461

KOMT DAT ZIEN!

HET BEWIJST NIETS! IK ZOU OOK WEL IN EEN RACE-AUTO KUNNEN RIJDEN! EN DAN ZOU IK ZELFS DE WEDSTRIJD NOG WINNEN!
JIJ IN EEN RACE-AUTO? HA! HA! LAAT ME TOCH NIET LACHEN, KATRIEN! JE WEET NOG NIET EENS WAT EEN GASPEDAAL IS!
513
IK HAD M'N TONG WEL KUNNEN AFBIJTEN! HOE KON IK ZO STOM ZIJN OM ZO TEGEN DONALD OP TE SCHEPPEN. EN NOG WEL WAAR DE JONGENS BIJ WAREN! IK KON ER NU WEL OP REKENEN DAT ZE ME ER JARENLANG MEE ZOUDEN PLAGEN EN ER VERVELENDE OPMERKINGEN OVER ZOUDEN MAKEN!
ER ZAT MAAR ÉÉN DING OP... IK MOEST ZE LATEN ZIEN DAT IK INDERDAAD ZO'N WEDSTRIJD VOOR RACE-AUTO'S ZOU KUNNEN WINNEN...
IK STAPTE METEEN NAAR DE SPAARBANK EN HAALDE AL HET GELD VAN M'N BOEKJE. TOEN GING IK NAAR EEN AUTOHANDELAAR.
IK ...EH... IK WILDE EEN RACE-AUTO KOPEN, MAAR HIJ MAG NIET TE DUUR ZIJN, WANT IK HEB MAAR VIERHONDERD GULDEN!
EEN RACE-AUTO? U?! BENT U VAN PLAN AAN DE AUTORACES MEE TE DOEN?
JA! EN NU ALSTUBLIEFT GEEN PRAATJES OVER VROUWEN ACHTER HET STUUR EN ZO!
NOU, GOED DAN, MEVROUW. HIER IS HET GOEDKOOPSTE WAGENTJE, DAT IK HEB!
X730
JULLIE MANNEN ZIJN OOK ALLEMAAL HETZELFDE! ALLEEN MAAR OMDAT IK EEN VROUW BEN EN GEEN MAN, DENKEN JULLIE METEEN...
BENG!
GOEIE GRUTTELTJES! DAT IS WAAR OOK, ZEG! DAAR SCHIET ME OPEENS IETS TE BINNEN!
EN WAT IS DAT DAN?

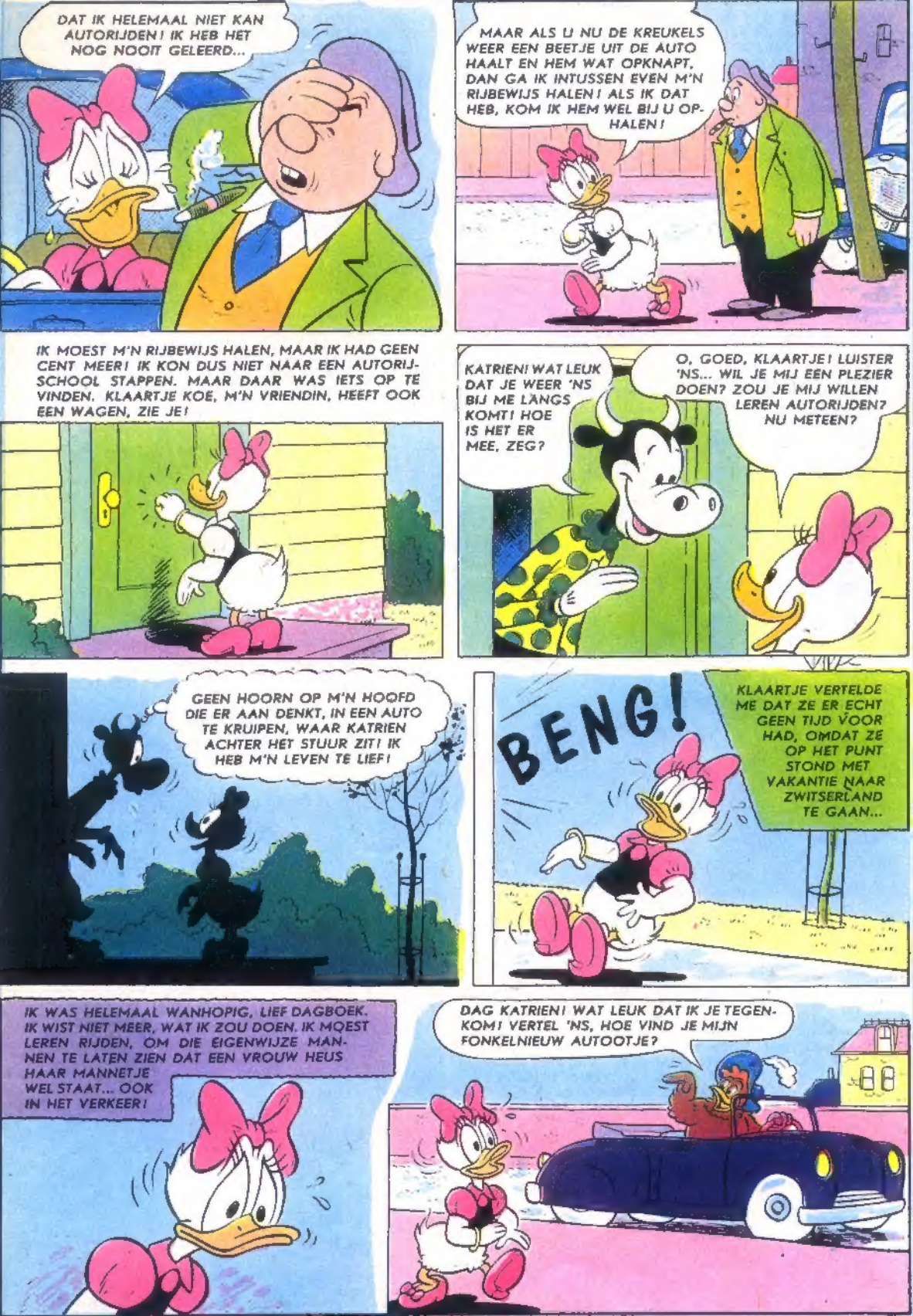
DAT IK HELEMAAL NIET KAN AUTORIJDEN! IK HEB HET NOG NOOIT GELEERD...
MAAR ALS U NU DE KREUKELS WEER EEN BEETJE UIT DE AUTO HAALT EN HEM WAT OPKNAPT, DAN GA IK INTUSSEN EVEN M'N RIJBEWIJS HALEN! ALS IK DAT HEB, KOM IK HEM WEL BIJ U OPHALEN!
IK MOEST M'N RIJBEWIJS HALEN, MAAR IK HAD GEEN CENT MEER! IK KON DUS NIET NAAR EEN AUTORIJSCHOOL STAPPEN. MAAR DAAR WAS IETS OP TE VINDEN. KLAARTJE KOE, M'N VRIENDIN, HEEFT OOK EEN WAGEN, ZIE JE!
KATRIEN! WAT LEUK DAT JE WEER 'NS BIJ ME LANGS KOMT! HOE IS HET ER MEE, ZEG?
O, GOED, KLAARTJE! LUISTER 'NS... WIL JE MIJ EEN PLEZIER DOEN? ZOU JE MIJ WILLEN LEREN AUTORIJDEN? NU METEEN?
GEEN HOORN OP M'N HOOFD DIE ER AAN DENKT, IN EEN AUTO TE KRUIPEN, WAAR KATRIEN ACHTER HET STUUR ZIT! IK HEB M'N LEVEN TE LIEF!
BENG!
KLAARTJE VERTELDE ME DAT ZE ER ECHT GEEN TIJD VOOR HAD, OMDAT ZE OP HET PUNT STOND MET VAKANTIE NAAR ZWITSERLAND TE GAAN...
IK WAS HELEMAAL WANHOPIG, LIEF DAGBOEK. IK WIST NIET MEER, WAT IK ZOU DOEN. IK MOEST LEREN RIJDEN, OM DIE EIGENWIJZE MANNEN TE LATEN ZIEN DAT EEN VROUW HEUS HAAR MANNETJE WEL STAAT... OOK IN HET VERKEER!
DAG KATRIEN! WAT LEUK DAT IK JE TEGENKOM! VERTEL 'NS, HOE VIND JE MIJN FONKELNIEUW AUTOOTJE?

KLAARTJE KIP! WAT BEN IK BLIJ DAT IK JE ZIE! MOET JE HOREN... ZOU JE MIJ EEN HÉÉL KLEIN PLEZIERTJE WILLEN DOEN? ZOU JE MIJ WILLEN LEREN AUTORIJDEN? IN DEZE WAGEN?

IN M'N GLOEDNIEUW WAGENTJE KATRIEN LEREN AUTORIJDEN? NOOIT!!

ZWITSERLAND SCHIJNT TOCH WEL EEN PRETTIG LAND TE ZIJN OM ER JE VAKANTIE DOOR TE BRENGEN... KLAARTJE KIP VERTELDE ME TENMINSTE OOK AL DAT ZE NET OP HET PUNT STOND ER NA TOE TE GAAN, OM TE WINTERSPORTEN!

VROEM!

NU WIST IK WERKELIJK NIET MEER, WAT IK MOEST DOEN. IK ZAG NOG MAAR ÉÉN UITWEG... DONALD. HOEWEL HIJ HET JUIST WAS, DIE ME HAD UITGEDAAGD, ZAT ER NIETS ANDERS OP.

TRING!

AHA! ONZE BEROEMDE AUTORACER, KATRIEN DUCK! WAT VERSCHAFT ME DE EER VAN UW BEZOEK?

JIJ WIST HEEL GOED DAT IK NIET KAN AUTORIJDEN, DONALD! IK VIND DAT JE NIET EERLIJK TEGEN ME GEWEEST BENT! DAAROM MOET JIJ 'T ME LEREN!

IK DENK ER NIET AAN, HOOR!

EN TOCH ZUL JE 'T MOETEN!

HET KOSTTE ME NOG HEEL WAT MOEITE VOOR IK DONALD ZO VER HAD, DAT HIJ ER IN TOESTEMDE MIJ TE LEREN AUTORIJDEN, MAAR... HET LUKTE DAN EINDELIJK TÓCH!

NEE! IK WIL NIET! IK WIL NIET!! HELP! HELLUP!

HOU JE ASJEBLIEFT EEN BEETJE RUSTIG, JIJ! IK SCHAAM ME GEWOON VOOR JE DONALD!

TWEEDE HANDS AUTO KOOPJ

N-NOU, VOORUIT D-DAN MAAR. ALS ER NIETS ANDERS OP ZIT, WIL IK WEL PROBEREN HET JE BIJ TE BRENGEN, MAAR WEES VOORZICHTIG, HOOR! KIJK, HET PEDAAL DAT JE DAAR ZIET ZITTEN, DAT IS DE REM. STEL JE NU VOOR DAT JE IN DE STAD RIJDT... OPEENS SCHIET ER EEN AUTO VAN RECHTS UIT EEN STRAAT. WAT DOE JE?

WAT IK DAN DOE? DIT!

TOET!

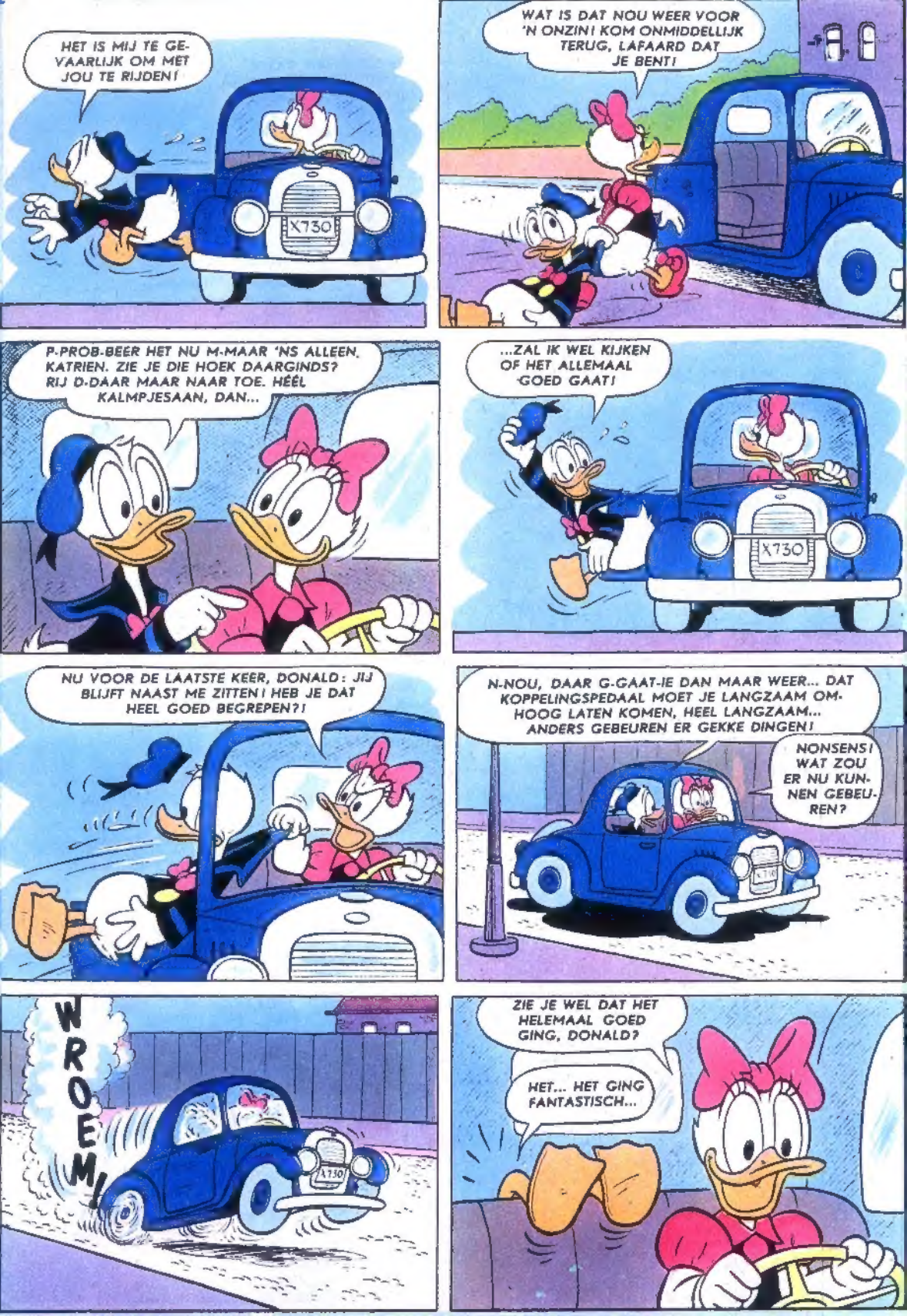
HET IS MIJ TE GEVAARLIJK OM MET JOU TE RIJDEN!
X730
WAT IS DAT NOU WEER VOOR 'N ONZIN! KOM ONMIDDELLIJK TERUG, LAFAARD DAT JE BENT!
P-PROB-BEER HET NU M-MAAR 'NS ALLEEN, KATRIEN. ZIE JE DIE HOEK DAARGINDS? RIJ D-DAAR MAAR NAAR TOE. HÉÉL KALMPJESAAN, DAN...
...ZAL IK WEL KIJKEN OF HET ALLEMAAL GOED GAAT!
X730
NU VOOR DE LAATSTE KEER, DONALD: JIJ BLIJFT NAAST ME ZITTEN! HEB JE DAT HEEL GOED BEGREPEN?!
N-NOU, DAAR G-GAAT-IE DAN MAAR WEER... DAT KOPPELINGSPEDAAL MOET JE LANGZAAM OMHOOG LATEN KOMEN, HEEL LANGZAAM... ANDERS GEBEUREN ER GEKKE DINGEN!
NONSENS! WAT ZOU ER NU KUNNEN GEBEUREN?
WROEM!
X730
ZIE JE WEL DAT HET HELEMAAL GOED GING, DONALD?
HET... HET GING FANTASTISCH...

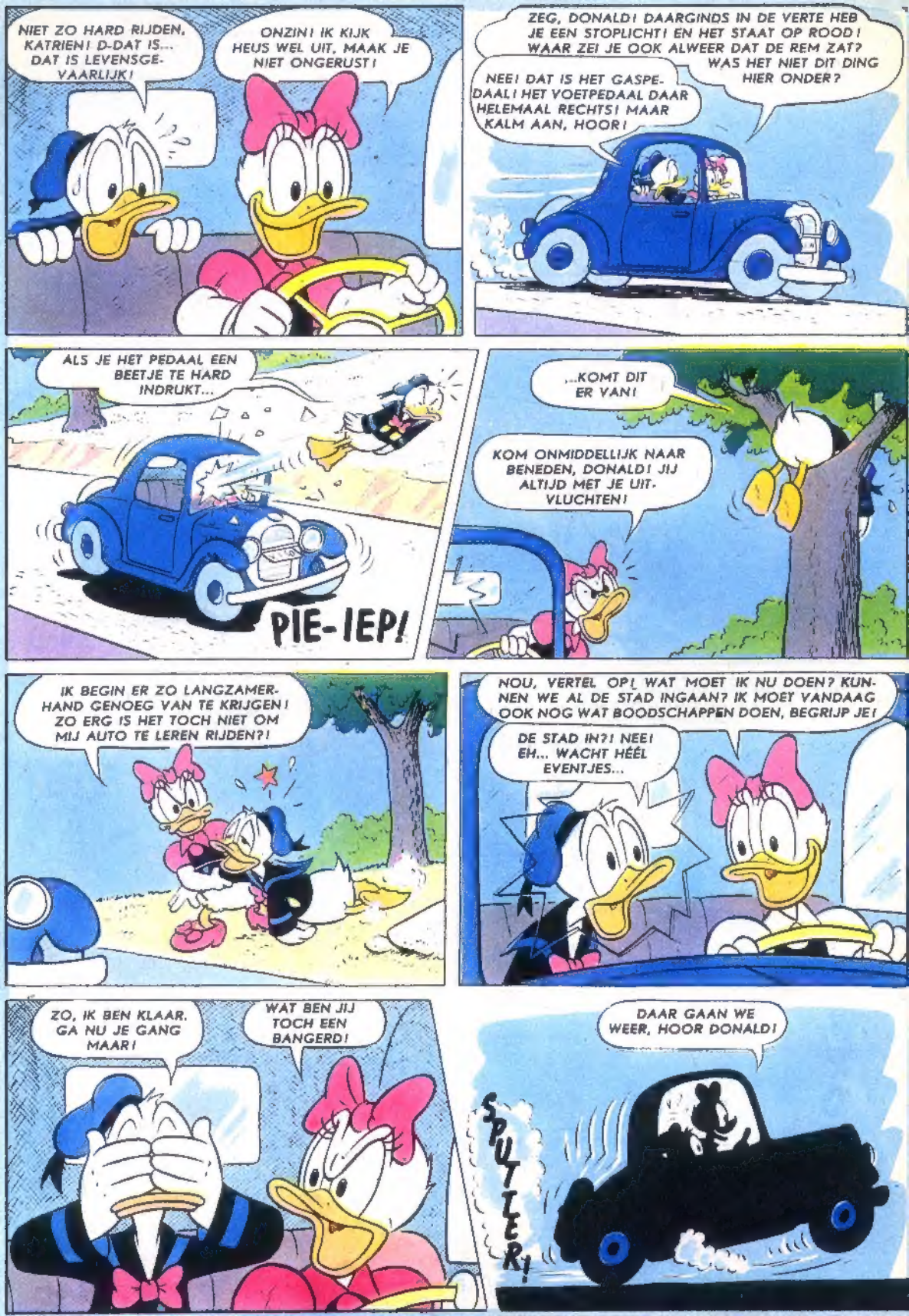
NIET ZO HARD RIJDEN, KATRIEN! D-DAT IS... DAT IS LEVENSGEVAARLIJK!
ONZIN! IK KIJK HEUS WEL UIT. MAAK JE NIET ONGERUST!
ZEG, DONALD! DAARGINDS IN DE VERTE HEB JE EEN STOPLICHT! EN HET STAAT OP ROOD! WAAR ZEI JE OOK ALWEER DAT DE REM ZAT? WAS HET NIET DIT DING HIER ONDER?
NEE! DAT IS HET GASPEDAAL! HET VOETPEDAAL DAAR HELEMAAL RECHTS! MAAR KALM AAN, HOOR!
ALS JE HET PEDAAL EEN BEETJE TE HARD INDRUKT...
PIE-IEP!
...KOMT DIT ER VAN!
KOM ONMIDDELLIJK NAAR BENEDEN, DONALD! JIJ ALTIJD MET JE UITVLUCHTEN!
IK BEGIN ER ZO LANGZAMERHAND GENOEG VAN TE KRIJGEN! ZO ERG IS HET TOCH NIET OM MIJ AUTO TE LEREN RIJDEN?!
NOU, VERTEL OP! WAT MOET IK NU DOEN? KUNNEN WE AL DE STAD INGAAN? IK MOET VANDAAG OOK NOG WAT BOODSCHAPPEN DOEN, BEGRIJP JE!
DE STAD IN?! NEE! EH... WACHT HÉÉL EVENTJES...
ZO, IK BEN KLAAR. GA NU JE GANG MAAR!
WAT BEN JIJ TOCH EEN BANGERD!
DAAR GAAN WE WEER, HOOR DONALD!
SPUTTER!

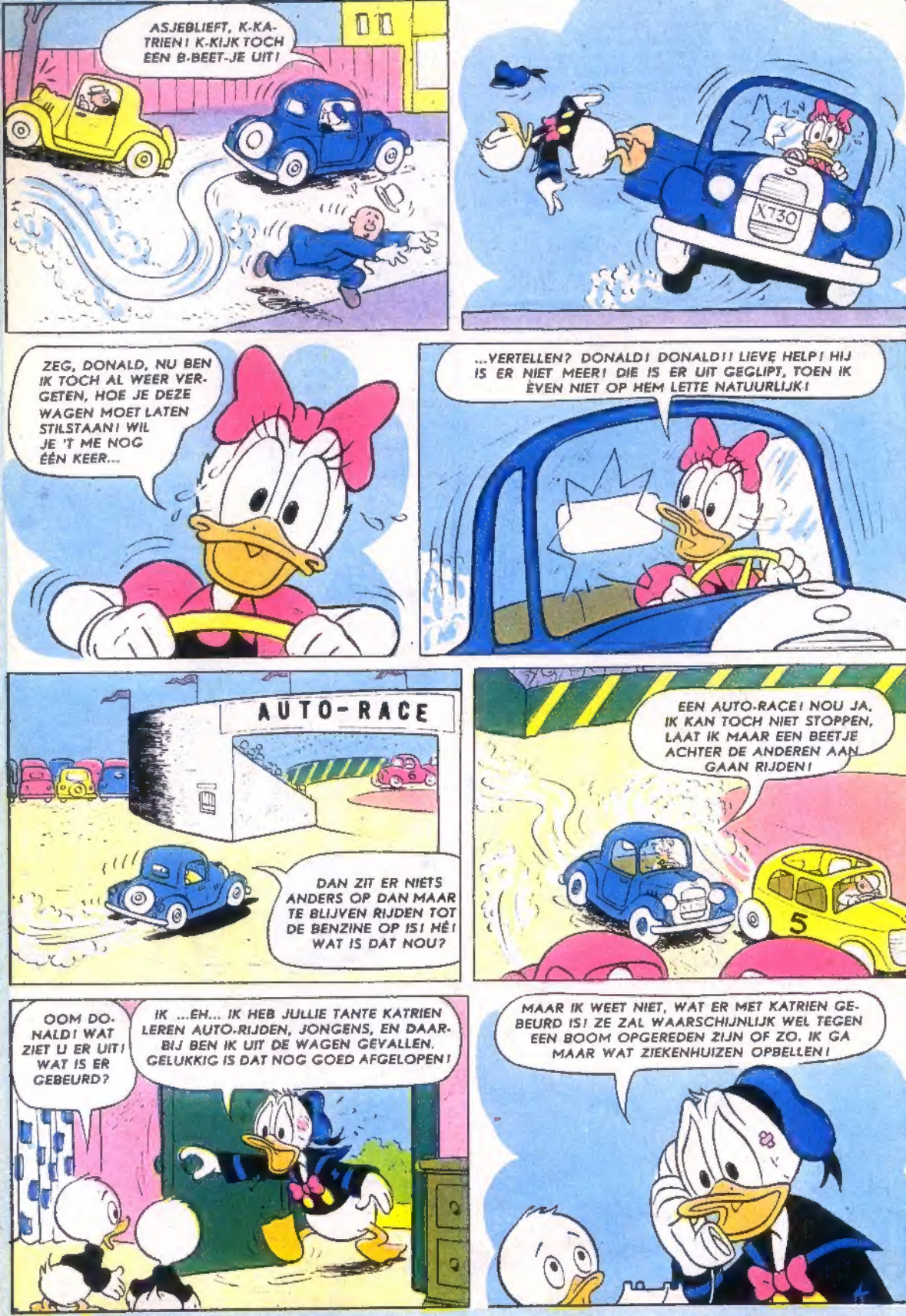
ASJEBLIEFT, K-KA-TRIEN! K-KIJK TOCH EEN B-BEET-JE UIT!
X730
ZEG, DONALD, NU BEN IK TOCH AL WEER VERGETEN, HOE JE DEZE WAGEN MOET LATEN STILSTAAN! WIL JE 'T ME NOG ÉÉN KEER...
...VERTELLEN? DONALD! DONALD!! LIEVE HELP! HIJ IS ER NIET MEER! DIE IS ER UIT GEGLIPT, TOEN IK EVEN NIET OP HEM LETTE NATUURLIJK!
AUTO-RACE
DAN ZIT ER NIETS ANDERS OP DAN MAAR TE BLIJVEN RIJDEN TOT DE BENZINE OP IS! HÈ! WAT IS DAT NOU?
EEN AUTO-RACE! NOU JA, IK KAN TOCH NIET STOPPEN, LAAT IK MAAR EEN BEETJE ACHTER DE ANDEREN AAN GAAN RIJDEN!
5
OOM DONALD! WAT ZIET U ER UIT! WAT IS ER GEBEURD?
IK ...EH... IK HEB JULLIE TANTE KATRIEN LEREN AUTO-RIJDEN, JONGENS, EN DAARBIJ BEN IK UIT DE WAGEN GEVALLEN. GELUKKIG IS DAT NOG GOED AFGELOPEN!
MAAR IK WEET NIET, WAT ER MET KATRIEN GEBEURD IS! ZE ZAL WAARSCHIJNLIJK WEL TEGEN EEN BOOM OPGEREDEN ZIJN OF ZO. IK GA MAAR WAT ZIEKENHUIZEN OPBELLEN!

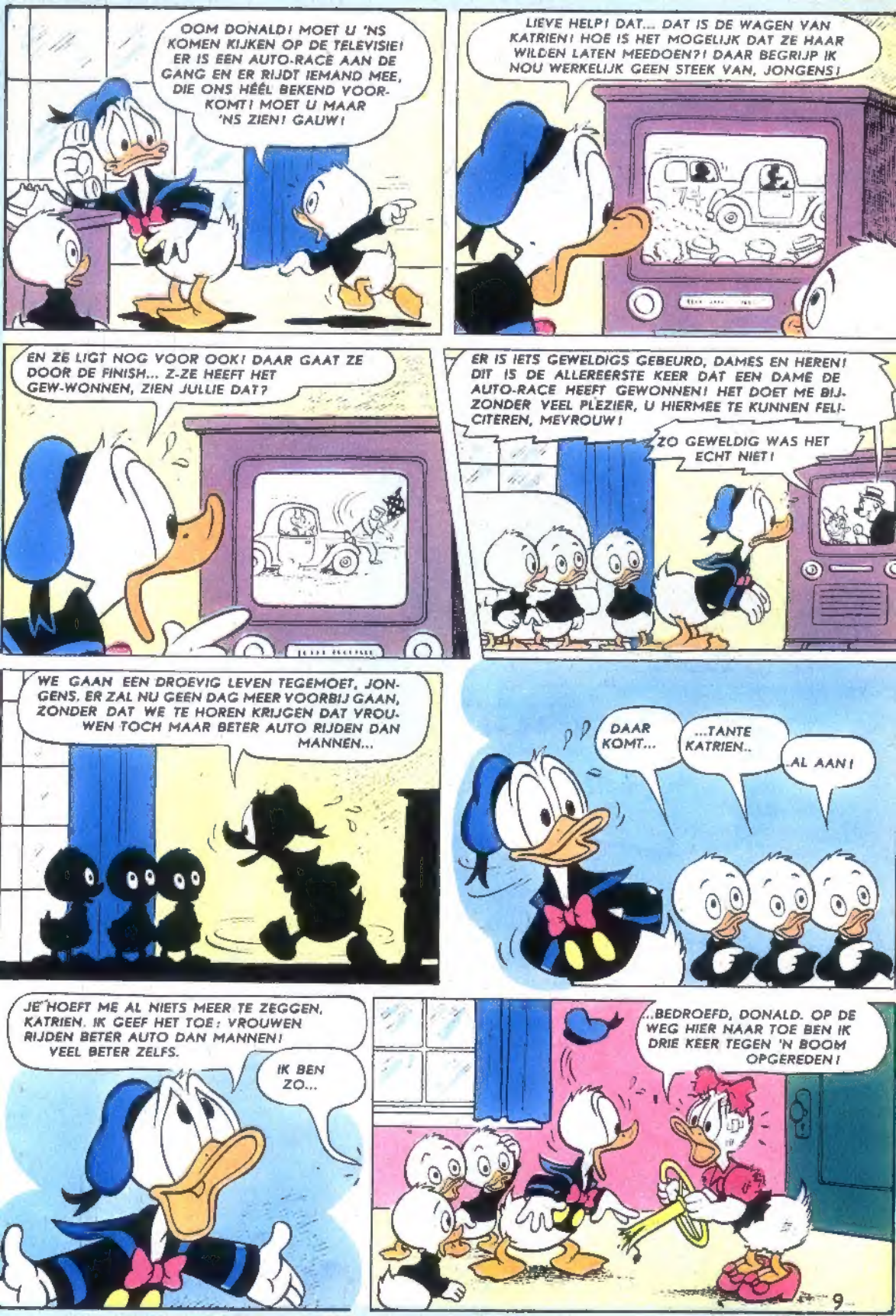
OOM DONALD! MOET U 'NS KOMEN KIJKEN OP DE TELEVISIE! ER IS EEN AUTO-RACE AAN DE GANG EN ER RIJDT IEMAND MEE, DIE ONS HÉÉL BEKEND VOOR-KOMT! MOET U MAAR 'NS ZIEN! GAUW!
LIEVE HELP! DAT... DAT IS DE WAGEN VAN KATRIEN! HOE IS HET MOGELIJK DAT ZE HAAR WILDEN LATEN MEEDOEN?! DAAR BEGRIJP IK NOU WERKELIJK GEEN STEEK VAN, JONGENS!
EN ZE LIGT NOG VOOR OOK! DAAR GAAT ZE DOOR DE FINISH... Z-ZE HEEFT HET GEW-WONNEN, ZIEN JULLIE DAT?
ER IS IETS GEWELDIGS GEBEURD, DAMES EN HEREN! DIT IS DE ALLEREERSTE KEER DAT EEN DAME DE AUTO-RACE HEEFT GEWONNEN! HET DOET ME BIJ-ZONDER VEEL PLEZIER, U HIERMEE TE KUNNEN FELI-CITEREN, MEVROUW!
ZO GEWELDIG WAS HET ECHT NIET!
WE GAAN EEN DROEVIG LEVEN TEGEMOET, JON-GENS. ER ZAL NU GEEN DAG MEER VOORBIJ GAAN, ZONDER DAT WE TE HOREN KRIJGEN DAT VROU-WEN TOCH MAAR BETER AUTO RIJDEN DAN MANNEN...
DAAR KOMT...
...TANTE KATRIEN..
..AL AAN!
JE HOEFT ME AL NIETS MEER TE ZEGGEN, KATRIEN. IK GEEF HET TOE: VROUWEN RIJDEN BETER AUTO DAN MANNEN! VEEL BETER ZELFS.
IK BEN ZO...
..BEDROEFD, DONALD. OP DE WEG HIER NAAR TOE BEN IK DRIE KEER TEGEN 'N BOOM OPGEREDEN!

HAAT eens ZIEN watje KUNT

CONFETTI-PRENTJES PLAKKEN

Jullie weten allemaal wel wat confetti is. Dat zijn van die kleine ronde stukjes gekleurd papier, waarmee men de bruid en bruidegom bestrooit bij het binnenkomen van de feestzaal. Confetti kopen wij in cellofaan zakjes in winkels voor feestartikelen, maar zelf kunnen we ook confetti maken met een perforator. Dat is zo'n klein drukmachientje, waarmee vader gaatjes maakt in zijn brieven om ze in de ordners op te kunnen bergen.

Van die kleine ronde papiertjes zijn op een eenvoudige manier leuke plakplaatjes te maken, een drietal voorbeelden vinden jullie hierbij afgedrukt. De rondjes worden met stijfsel op een velletje briefkaartkarton geplakt om daarna onder een zwaar voorwerp te worden geperst.

Bonte prentjes, op zwart karton geplakt, geven een heel bijzonder effect en zijn originele wandversieringen, waarmee we jarige broertjes, zusjes, vriendjes of vriendinnetjes leuk kunnen verrassen.

Doosjes, kistjes en dergelijke, zouden we eveneens met confetti mooi kunnen versieren. Van te voren beplakken we dan het gehele doosje met een donkerkleurig papiertje, waardoor etiketten en merken bedekt worden. Een knopendoos voor moeder, een postzegeldoosje voor vader en nog zo vele andere dingen meer kunnen we op deze manier tot nuttige en vrolijke gebruiksvoorwerpen omtoveren.

HOE KRIJG JE DAT LOS?

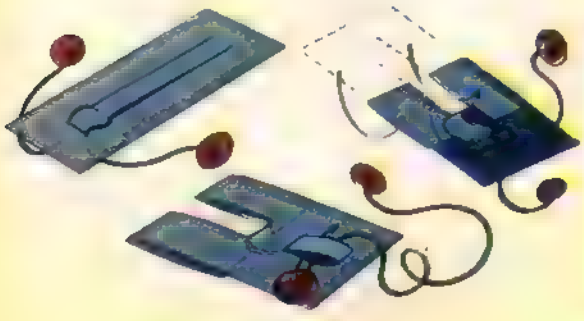

In een rechthoekig stukje stevig briefkaartkarton snijd je twee lange, evenwijdige gleuven op 2 cm afstand van elkaar, dwars hierop snijd je een gleuf van 2 cm breedte, ongeveer 2½ cm onder de lange gleuven

Zorg er voor dat de lange inkepingen pas op een afstand van 2 cm van de rand af beginnen Trek nu een dun koordje door de inkepingen zoals je het op de tekening kunt zien en bind aan alle twee de kanten een knoop. De knopen moeten groter zijn dan de smalle gleuf

Vraag nu maar 'ns aan iemand of hij het koordje uit het karton kan trekken zonder het kartonnetje daarbij te beschadigen natuurlijk! Er zullen een heleboel methoden geprobeerd worden, maar waarschijnlijk zal niemand het voor elkaar krijgen!

Toch is het vrij eenvoudig. Vouw het bovenste stuk van het karton naar achteren, buig de meegevouwen middenbaan naar voren en haal hem door de korte insnijding. Haal het koordje er ook door. Nu zul je zien dat je aan de achterkant heel gemakkelijk één der knopen door de doorgeschoven lus kunt halen!

EEN KIJKDOOS IN DE RUIMTE

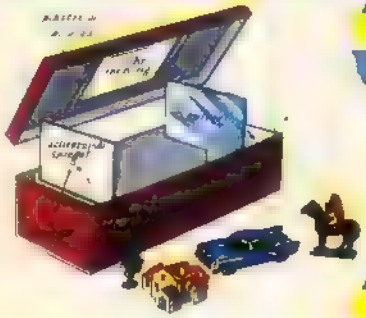

Wie door het kijkgaatje in deze doos kijkt, zal iets heel verrassends zien!

Zet één huisje middenin en je ziet een hele lange straat, twee speelgoedboompjes naast elkaar zullen een uitzicht geven in een kilometerslange laan; één autootje maakt 'n eindeloze file verkeer en een of twee Indianen te paard vormen een ontzagwekkende slagorde van honderden roodhuiden.

We gaan uit van een langwerpige stevige kartonnen doos met bijpassend deksel (bijv. een schoenendoos). Passend daarin, tegen de beide tegenover elkaar staande korte wandjes zetten we één spiegeltje. Op een der spiegeltjes, precies in het midden, maken we een kleine opening, door de lak- en zilverlaag met de punt van een mes weg te krabben. Op gelijke hoogte maken wij in de wand van de doos ook een gaatje. We kijken dus door een gaatje van helder glas alleen. In het deksel snijden we een rechthoekig venster uit, dat we aan de binnenzijde afsluiten met een velletje gekleurd plastic of cellofaan. Bodem en zijwanden kunnen met verschillend gekleurd papier worden beplakt.

EEN CIJFERPUZZEL

Schrijf de ontbrekende nummers 2, 4, 5, 6, 8 in de lege vakjes en wel zó dat de som der cijfers diagonaal, horizontaal en verticaal steeds 15 is. (Opl. op pag. 27).

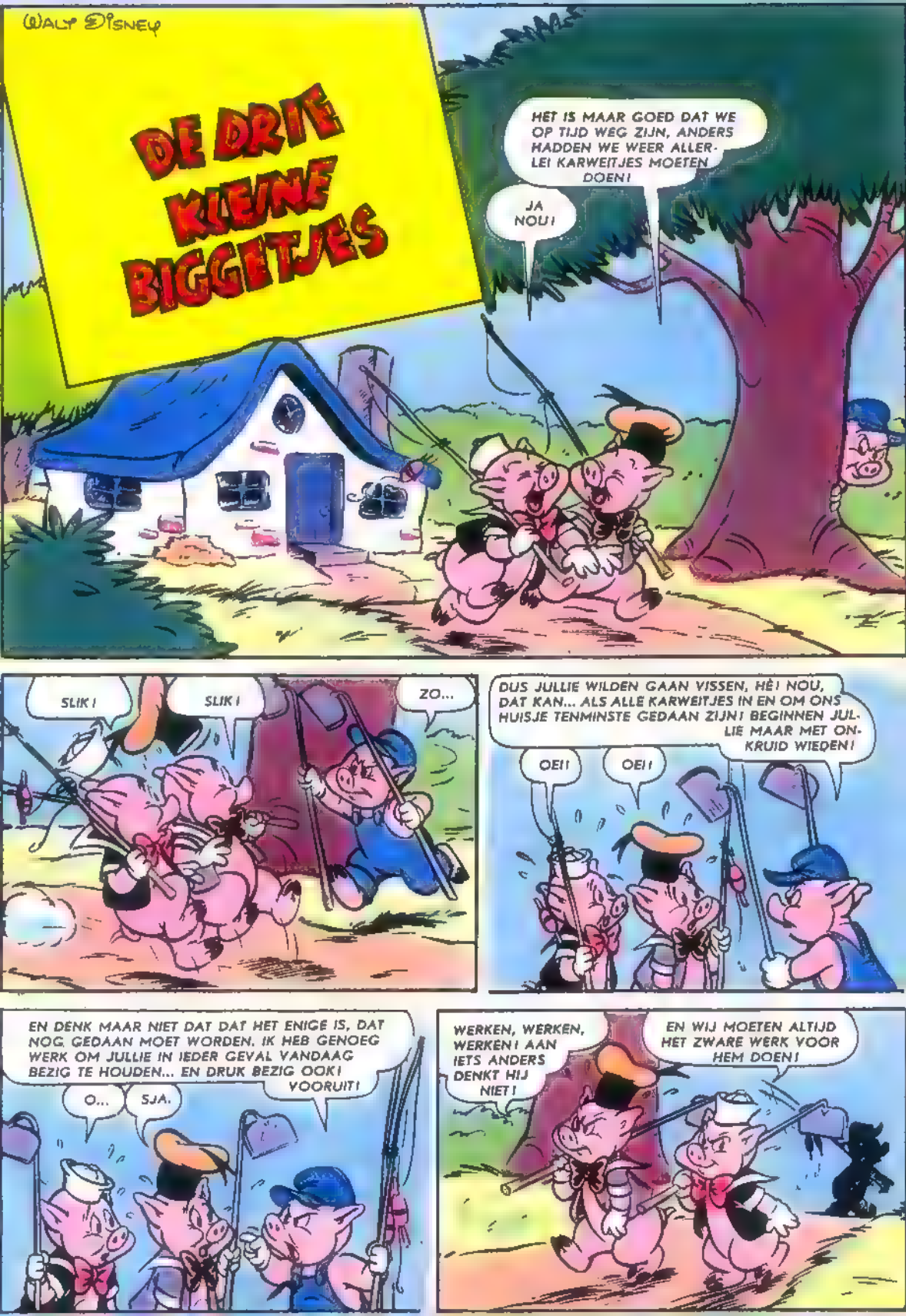
WALT DISNEY
DE DRIE KLEINE BIGGETJES
HET IS MAAR GOED DAT WE OP TIJD WEG ZIJN, ANDERS HADDEN WE WEER ALLERLEI KARWEITJES MOETEN DOEN!
JA NOU!
SLIK!
SLIK!
ZO...
DUS JULLIE WILDEN GAAN VISSEN, HÈ! NOU, DAT KAN... ALS ALLE KARWEITJES IN EN OM ONS HUISJE TENMINSTE GEDAAN ZIJN! BEGINNEN JULLIE MAAR MET ONKRUID WIEDEN!
OEI!
OEI!
EN DENK MAAR NIET DAT DAT HET ENIGE IS, DAT NOG GEDAAN MOET WORDEN. IK HEB GENOEG WERK OM JULLIE IN IEDER GEVAL VANDAAG BEZIG TE HOUDEN... EN DRUK BEZIG OOK! VOORUIT!
O...
SJA.
WERKEN, WERKEN, WERKEN! AAN IETS ANDERS DENKT HIJ NIET!
EN WIJ MOETEN ALTIJD HET ZWARE WERK VOOR HEM DOEN!

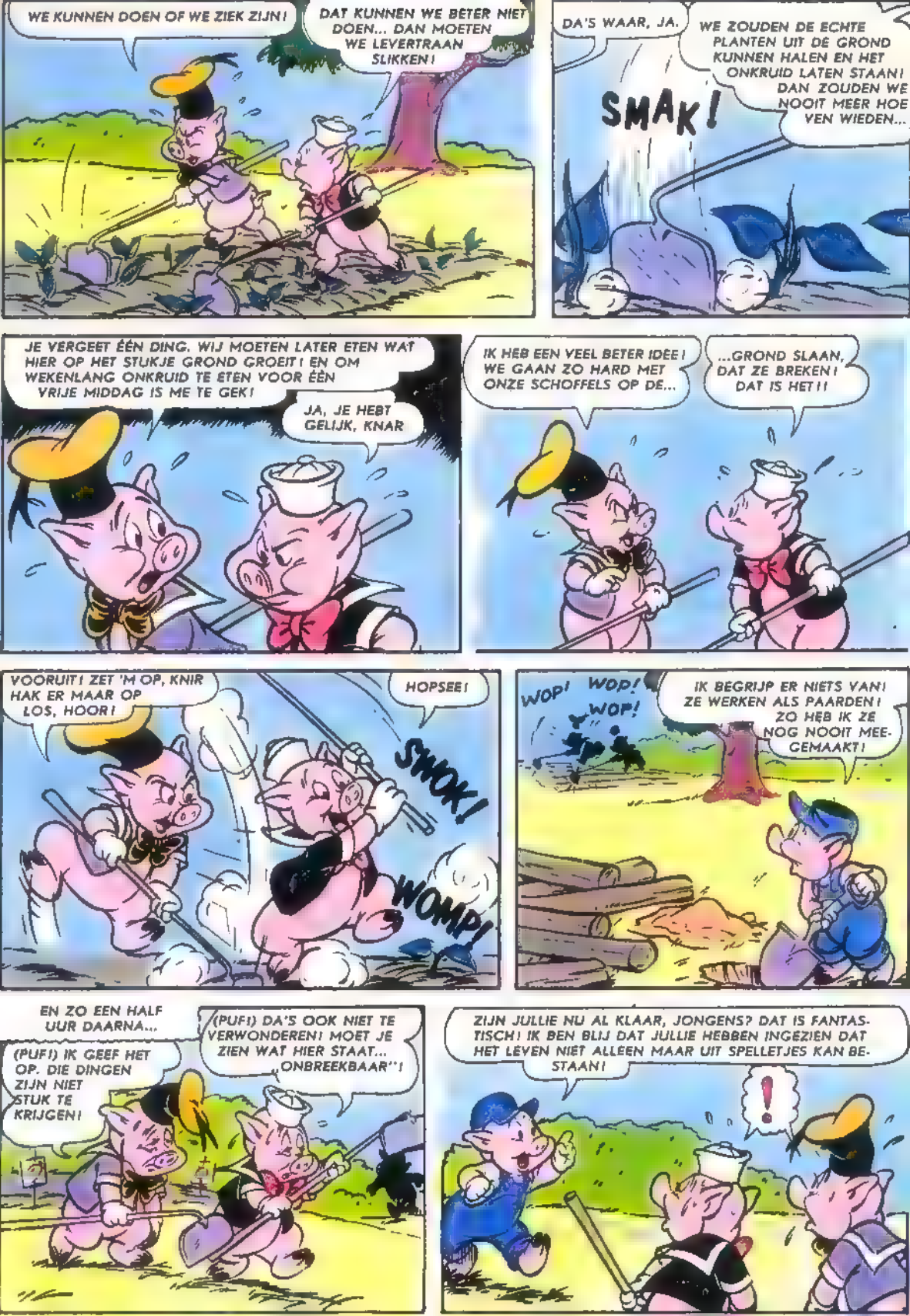
WE KUNNEN DOEN OF WE ZIEK ZIJN!
DAT KUNNEN WE BETER NIET DOEN... DAN MOETEN WE LEVERTRAAN SLIKKEN!
DA'S WAAR, JA.
WE ZOUDEN DE ECHTE PLANTEN UIT DE GROND KUNNEN HALEN EN HET ONKRUID LATEN STAAN! DAN ZOUDEN WE NOOIT MEER HOEVEN WIEDEN...
SMAK!
JE VERGEET ÉÉN DING. WIJ MOETEN LATER ETEN WAT HIER OP HET STUKJE GROND GROEIT! EN OM WEKENLANG ONKRUID TE ETEN VOOR ÉÉN VRIJE MIDDAG IS ME TE GEK!
JA, JE HEBT GELIJK, KNAR
IK HEB EEN VEEL BETER IDEE! WE GAAN ZO HARD MET ONZE SCHOFFELS OP DE...
...GROND SLAAN, DAT ZE BREKEN! DAT IS HET!!
VOORUIT! ZET 'M OP, KNIR HAK ER MAAR OP LOS, HOOR!
HOPSEE!
SWOK!
WOMP!
WOP! WOP! WOP!
IK BEGRIJP ER NIETS VAN! ZE WERKEN ALS PAARDEN! ZO HEB IK ZE NOG NOOIT MEEGEMAAKT!
EN ZO EEN HALF UUR DAARNA...
(PUF!) IK GEEF HET OP. DIE DINGEN ZIJN NIET STUK TE KRIJGEN!
(PUF!) DA'S OOK NIET TE VERWONDEREN! MOET JE ZIEN WAT HIER STAAT... „ONBREEKBAAR"!
ZIJN JULLIE NU AL KLAAR, JONGENS? DAT IS FANTASTISCH! IK BEN BLIJ DAT JULLIE HEBBEN INGEZIEN DAT HET LEVEN NIET ALLEEN MAAR UIT SPELLETJES KAN BESTAAN!
!

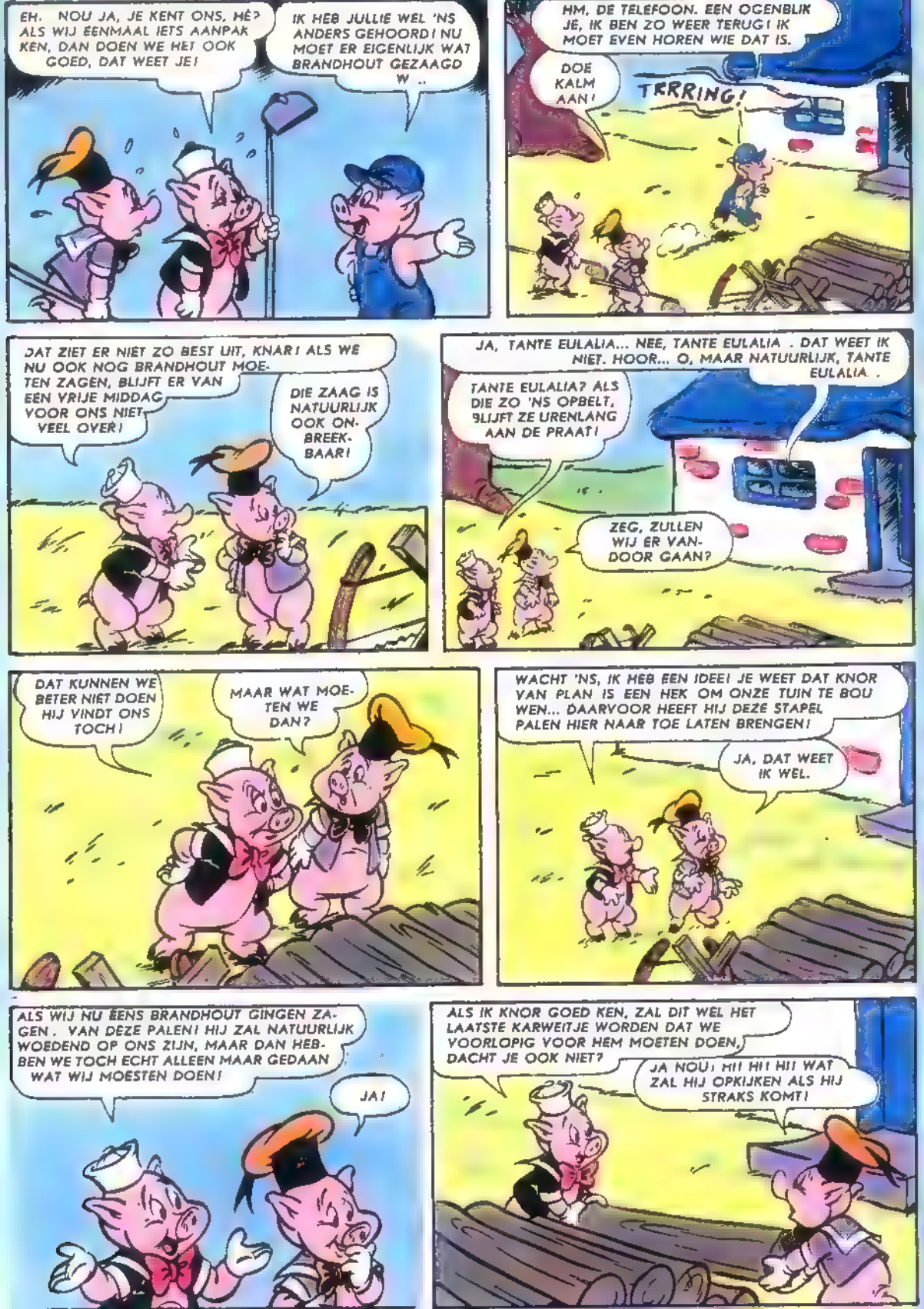
EH. NOU JA, JE KENT ONS, HÉ? ALS WIJ EENMAAL IETS AANPAK KEN, DAN DOEN WE HET OOK GOED, DAT WEET JE!
IK HEB JULLIE WEL 'NS ANDERS GEHOORD! NU MOET ER EIGENLIJK WAT BRANDHOUT GEZAAGD W ..
HM, DE TELEFOON. EEN OGENBLIK JE, IK BEN ZO WEER TERUG! IK MOET EVEN HOREN WIE DAT IS.
DOE KALM AAN!
TERRING!
DAT ZIET ER NIET ZO BEST UIT, KNAR! ALS WE NU OOK NOG BRANDHOUT MOETEN ZAGEN, BLIJFT ER VAN EEN VRIJE MIDDAG VOOR ONS NIET VEEL OVER!
DIE ZAAG IS NATUURLIJK OOK ONBREEKBAAR!
JA, TANTE EULALIA... NEE, TANTE EULALIA . DAT WEET IK NIET. HOOR... O, MAAR NATUURLIJK, TANTE EULALIA .
TANTE EULALIA? ALS DIE ZO 'NS OPBELT, BLIJFT ZE URENLANG AAN DE PRAAT!
ZEG, ZULLEN WIJ ER VANDOOR GAAN?
DAT KUNNEN WE BETER NIET DOEN HIJ VINDT ONS TOCH!
MAAR WAT MOETEN WE DAN?
WACHT 'NS, IK HEB EEN IDEE! JE WEET DAT KNOR VAN PLAN IS EEN HEK OM ONZE TUIN TE BOUWEN... DAARVOOR HEEFT HIJ DEZE STAPEL PALEN HIER NAAR TOE LATEN BRENGEN!
JA, DAT WEET IK WEL.
ALS WIJ NU EENS BRANDHOUT GINGEN ZAGEN . VAN DEZE PALEN! HIJ ZAL NATUURLIJK WOEDEND OP ONS ZIJN, MAAR DAN HEBBEN WE TOCH ECHT ALLEEN MAAR GEDAAN WAT WIJ MOESTEN DOEN!
JA!
ALS IK KNOR GOED KEN, ZAL DIT WEL HET LAATSTE KARWEITJE WORDEN DAT WE VOORLOPIG VOOR HEM MOETEN DOEN, DACHT JE OOK NIET?
JA NOU! HI! HI! HI! WAT ZAL HIJ OPKIJKEN ALS HIJ STRAKS KOMT!

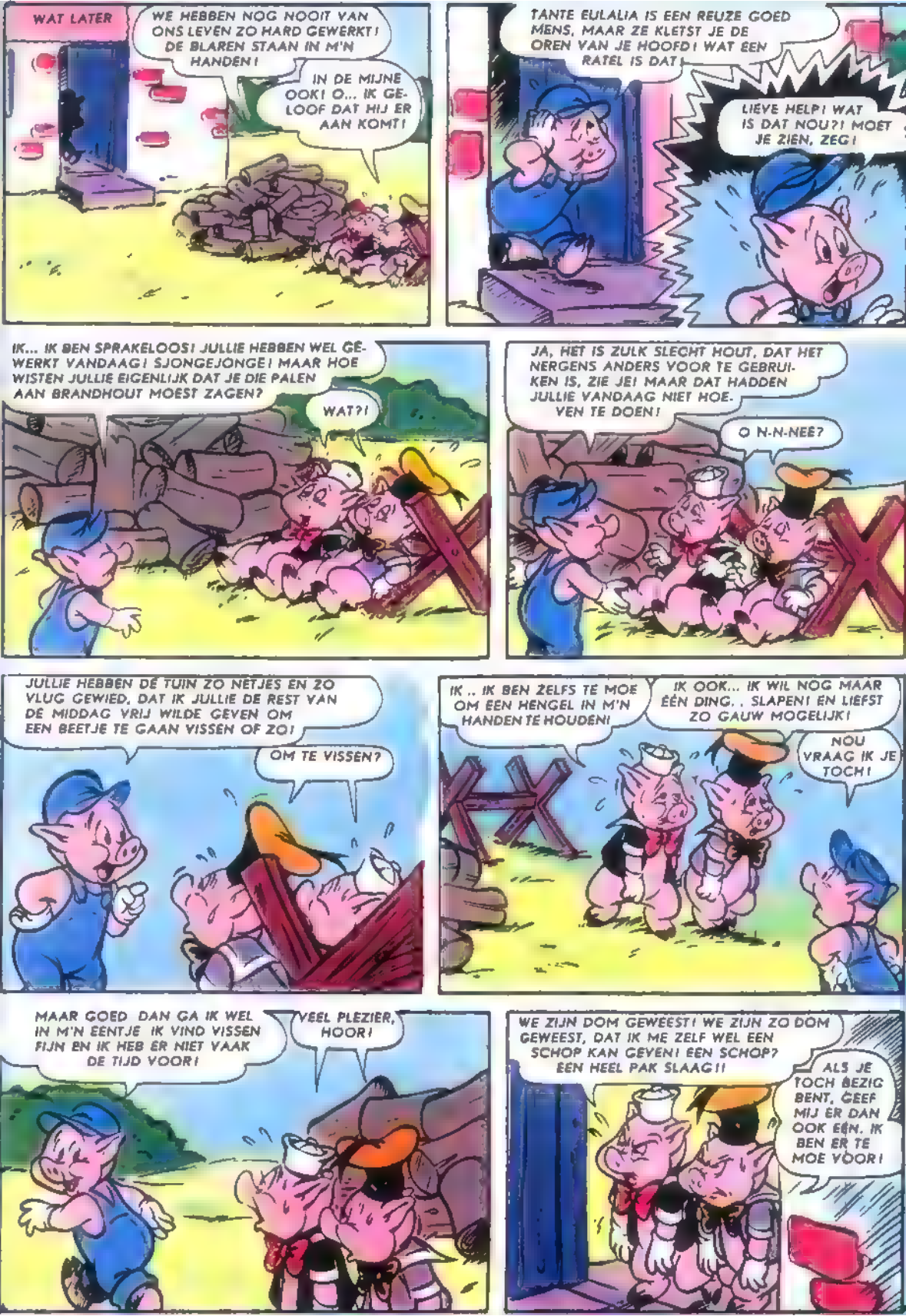
WAT LATER
WE HEBBEN NOG NOOIT VAN ONS LEVEN ZO HARD GEWERKT! DE BLAREN STAAN IN M'N HANDEN!
IN DE MIJNE OOK! O... IK GELOOF DAT HIJ ER AAN KOMT!
TANTE EULALIA IS EEN REUZE GOED MENS, MAAR ZE KLETST JE DE OREN VAN JE HOOFD! WAT EEN RATEL IS DAT!
LIEVE HELP! WAT IS DAT NOU?! MOET JE ZIEN, ZEG!
IK... IK BEN SPRAKELOOS! JULLIE HEBBEN WEL GEWERKT VANDAAG! SJONGEJONGE! MAAR HOE WISTEN JULLIE EIGENLIJK DAT JE DIE PALEN AAN BRANDHOUT MOEST ZAGEN?
WAT?!
JA, HET IS ZULK SLECHT HOUT, DAT HET NERGENS ANDERS VOOR TE GEBRUIKEN IS, ZIE JE! MAAR DAT HADDEN JULLIE VANDAAG NIET HOEVEN TE DOEN!
O N-N-NEE?
JULLIE HEBBEN DE TUIN ZO NETJES EN ZO VLUG GEWIED, DAT IK JULLIE DE REST VAN DE MIDDAG VRIJ WILDE GEVEN OM EEN BEETJE TE GAAN VISSEN OF ZO!
OM TE VISSEN?
IK .. IK BEN ZELFS TE MOE OM EEN HENGEL IN M'N HANDEN TE HOUDEN!
IK OOK... IK WIL NOG MAAR ÉÉN DING. . SLAPEN! EN LIEFST ZO GAUW MOGELIJK!
NOU VRAAG IK JE TOCH!
MAAR GOED DAN GA IK WEL IN M'N EENTJE IK VIND VISSEN FIJN EN IK HEB ER NIET VAAK DE TIJD VOOR!
VEEL PLEZIER, HOOR!
WE ZIJN DOM GEWEEST! WE ZIJN ZO DOM GEWEEST, DAT IK ME ZELF WEL EEN SCHOP KAN GEVEN! EEN SCHOP? EEN HEEL PAK SLAAG!!
ALS JE TOCH BEZIG BENT, GEEF MIJ ER DAN OOK EEN. IK BEN ER TE MOE VOOR!

PIPO en de verdwenen FAKIR

door WIM MEULDIJK

Pipo en Mammaloe hebben met Klukkluk de oase Os El Badje bereikt, waar de fakir woont, die Klukkluk genezen kan van de zweefkwaal, die hij opliep door in Nederland van een wonderzalfje te snoepen! Als zij aankomen, horen zij tot hun grote schrik, dat de fakir niet aanwezig is, maar de volgende dag gaat Pipo op onderzoek uit en ontdekt, dat er een misverstand in het spel moet zijn, want de fakir is er wel! Onze drie avonturiers bereiken nu het hoogtepunt van deze reis, de fakir zal Klukkluk gaan genezen

24

EEN RAAR GENEESMIDDEL

DE dikke Fakir pakt Klukkluk bij zijn hand en trekt hem mee naar de achterkant van de grot. Er hangt daar een gordijntje en de twee mannen verdwijnen daár achter. Klukkluk kijkt nog eenmaal om naar Pipo en Mammaloe met iets angstigs in zijn ogen! Dan is hij weg en Pipo en Mammaloe luisteren of ze iets horen van de genezing. Alles wat zij vernemen, is een kreet van Klukkluk, 't klinkt als „kwek!" en daarna is het stil.... Tien minuten is het stil .... Een kwartier is het stil.... „Wat duurt zo'n genezing lang, hè Pipo," zegt Mammaloe.... Een half uur is het stil.... „Wat duurt zo'n genezing vréselijk lang, hè Pipo," zegt Mammaloe weer.... „Sja," zegt Pipo, „m'n lijf wordt stijf van het zitten!" Hij staat op en gaat door de grot heen en weer lopen om de tijd te korten. Maar de tijd láát zich niet korten.. 't wordt drie kwartier.... een vol uur zelfs, dat Klukkluk en de dikke Fakir wegblijven.... Er is geen beweging achter het gordijntje. „Zullen we eens gaan kijken, Pipo?" zegt Mammaloe, maar Pipo antwoordt, dat ze geduld moeten hebben; het heeft natuurlijk een heleboel voeten in de aarde, voor Klukkluk weer gewoon zal kunnen lopen zonder weg te zweven. „'t Is wel 'n eigenaardig mens, die Fakir," zegt Pipo; „hij praat helemaal niet plechtig. Hij lijkt op iemand, die ik ken, maar ik ben vergeten wie! De hoofdzaak is, dat hij Klukkluk beter maakt en . .

Op dat moment trapt Pipo met zijn linker flapschoen ergens op. Het ligt vlak achter het kussen, waarop de dikke Fakir de hele tijd gezeten heeft. Pipo bukt zich en raapt het platgetrapte gevalletje op.... „Allekriebeltjes!" stamelt hij, „Mammaloe, kijk nou eens, zie je dat!"

„Ja, Pipo," zegt Mammaloe, „ik zie het! Dat is een platgetrapt taartje! Dat is toch niets bijzonders, zo'n Fakir mag toch wel gebak eten? Daarvan is hij natuurlijk zo dik geworden, net zo dik als de Dikke Deur!" Pipo laat het taartje vallen en geeft een schreeuw! Plotseling is het heel duidelijk tot hem doorgedrongen, wat er aan de hand is!

„Mammaloe!" gilt hij, „de Dikke Deur! Dat was 'm! Die Fakir! Hij heeft ons gefopt!" Pipo rent naar het gordijntje en rukt het opzij! Daarachter is een deurtje, 'n achterdeurtje! Het staat wijd open! Op de grond ligt een veertje! Een veer van Klukkluk, die hij bij een worsteling verloren moet hebben. Alles is nu duidelijk, zelfs Mammaloe begrijpt het! De Fakir was de èchte Fakir niet, het was de directeur! En zijn list is volkomen geslaagd; hij heeft Klukkluk van Pipo afgepakt en is er met hem vandoor gegaan! En hij heeft een voorsprong van een héél uur!!!

Het is precies zo gegaan als Pipo denkt. Toen de namaak-Fakir met

Links: Alles is nu duidelijk de Fakir was de echte Fakir niet het was de directeur! Boven: Klukkluk was zo verbouwereerd dat hij zich zonder protesten liet meesleuren. Rechts: Ze kijken in de richting waarin Klukkluk is ontvoerd. „Wat 'n nare streek!" zegt Mammaloe

Klukkluk achter het gordijn verdwenen was, heeft hij hem een lege aardappelzak over het hoofd gegooid. Daarbij brak een van de veren van Klukkluk af en Klukkluk riep „kwek!" van schrik. Meer roepen kon hij niet, want het was benauwd in die juten zak en Klukkluk was zo verbouwereerd, dat hij zich zonder protesten liet meesleuren. Hij voelde, hoe hij opgetild werd, op een paard gezet en door de Fakir stevig vastgehouden, mee moest rijden. „Hup knol!" schreeuwde de Fakir. „Vooruit, zo hard je kan! Haha! Wat een mop!" Klukkluk begrijpt er niet zoveel van! In de duisternis van de aardappelzak om zijn hoofd denkt hij na. „Mij zijn weleens meer bij een dokter geweest," peinst hij. „Dan gaven zij mij een pil of een vies poedertje om te slikken in! Maar nog nooit zijn mij om te genezen op een paarderug gezet met een stoffige zak om het denkhoofd! Dit zijn een vreemde manier om te genezen! Zéér! Maar sja, mij hebben een vreemde ziekte en die meneer Fakir zijn geen gewone soort dokter! Toch is deze kuur niet aangenaam, mij schudden alsof mij tot room geklopt worden en alle bottens in dit Indiaanse lichaam doen zeer! Oefoef, mij hadden toch liever een pilletje!" Een uur lang draaft het paard met de twee mannen door de woestijn. Dan stoppen ze even, om het paard te laten drinken en bij die gelegenheid vraagt Klukkluk: „Zeg, meneer de Fakir, moeten mij nog lang hotsebotsen? Zijn mij nou nog niet beter! Mij voelen zich zo benauwd en opgeschud!" De „Fakir" lacht! „Haha!" roept hij, „hou je maar bedaard, Klukkluk! Nog even flink zijn en je zult het zien! Aan het einde van deze rit wacht jou een grote verrassing! Hort peerd, doorlopen!" En weer rijden zij over de vlakte.... weer een uur van hotsen en schudden voor de arme, zielige Klukkluk.... Eindelijk hoort hij, hoe de dikke man roept: „Ho peerd, halt! Ah, daar is een huis! Net wat ik zoek! Fraai, fraai!"

Klukkluk wordt van de paarderug getild, hij gaat plat op de grond zitten en het touw wordt losgemaakt. En dan gaat eindelijk de aardappelzak van zijn hoofd. „Tom-tom-tom!" zucht Klukkluk opgelucht: „Mensekindertjes, dat waren zeer akelig! In ieder geval zijn mij nu genezen, hè? Mij hebben geen last meer van de zweefkwaal! Dus kunnen mij nu eindelijk de ijzeren schoenen uitdoen, want zij knellen zeer rond de tenens! Zij zullen blij zijn!" Klukkluk begint zijn zware schoenen los te knopen, maar de Fakir geeft hem een tik op zijn vingers! „Afblijven!" roept hij. „Je bent helemaal niet genezen, Klukkluk! Ik zal je nog meer vertellen, Klukkluk! Je zult nóóit genezen! Je zult altijd 'n zwevende Indiaan blijven, haha!" De tranen springen het arme Indiaantje in de ogen! „Mij.... mij snappen daar geen enkel snippertje van," hakkelt hij. „Jij.. jij zouden mij t-toch beters maken, jij zijn toch de Fakir, die dat kunnen?" — „Nee!" roept de bolle man en trekt het laken van zijn hoofd. „Dat ben ik niet! Ik ben het, je directeur! Haha! Ik heb de strijd gewonnen, Klukkluk! Ik heb je weer terug en ik laat je nooit meer gaan! We zijn hier nog maar een dagreis van het vliegveld af, morgenavond stappen we in het vliegtuig en overmorgen zijn we terug in Nederland! En dan ga jij weer optreden in mijn circus, je leven lang! En er zullen weer duizenden toeschouwers komen en ik verkoop kaartjes en ik word schatrijk! Haha, jij brengt mij geluk, Klukkluk! Jij, als de Eerste en Enige Zwevende Roodhuid, Gevangen In De Binnenlanden van Lewonia, haha!"

Na deze onaardige woorden zjouwt de Dikke Deur de versufte Klukkluk overeind en trekt hem met zich mee naar het eenzame huis, waar hij onderdak wil vragen voor de nacht....

Pipo en Mammaloe hebben een poosje staan kijken in de richting waarin Klukkluk door de Dikke Deur ontvoerd is. „Wat een nare streek!" zegt Mammaloe, „die arme Klukkluk! Pipo, wat doen we nou?" Pipo zucht, hij zet z'n hoedje achteruit en zegt: „Niks aan te doen, Mammaloe, we moeten de woestijn weer in. Ik zal een paard huren en dan gaan we proberen om de Dikke Deur en ons vriendje terug te vinden. De afdrukken van hun paard staan duidelijk in het zand; als het niet gaat waaien, kunnen we dat spoor gemakkelijk volgen. Maar of we op tijd zullen komen, Mammaloe, dàt is een andere vraag!"

Volgende keer: EEN BESCHUITJE VOOR HET ONTBIJT!

RAKKER
DOOR
Walt Disney
O, DAAR LAAT ZE EEN SOK VALLEN!
JAMMER DAT HET GEEN SCHOEN IS. 'K HEB ZIN OM TE KNAUWEN!
BRAAF! JIJ BENT NOG EENS EEN HULPJE!
POEH! ZE HAD DIE SOK NET ZO GOED ZELF KUNNEN OPRAPEN! 'T IS TOCH HAAR WASGOED!
KOM, ZUSJES! LATEN WE VERSLAG UITBRENGEN AAN MAMA WAF!
VERSLAG UIT BRENGEN? WAARVAN DAN?
VAN DE GOEDE DADEN DIE ZE VANDAAG HEBBEN GEDAAN!
IK HEB EEN SOK VOOR 'T VROUWTJE OPGERAAPT!
IK HEB JOCK GEHOLPEN 'N BEEN TE BEGRAVEN!
IK HEB EEN VERDWAALD HONDJE DE WEG NAAR HUIS GEWEZEN!
ALLE KATTEN OP 'N HEET ZINKEN DAK! WAT EEN UITSLOVERS, ZEG!

HET ZOU JOU GEEN KWAAD DOEN, RAKKER, ALS JE OOK EENS EEN GOED WERK DEED!
IK HEB VANDAAG EEN GOED WERK GEDAAN, MA, EEN ECHT GOED HONDEWERK!
IK HEB DIE RARE KAT VAN HIERNAAST ACHTERNA GEZETEN! HIHI! HOE MEER IK BLAFTE, HOE DIKKER ZIJN STAART WERD HIHI!
MAAR RAKKER! JE DOET PAS EEN GOEDE DAAD, ALS JE IEMAND HELPT!
MAAR DAT IS PRECIES WAT IK HEB GEDAAN!
IK HEB HEM DE BOOM IN GEHOLPEN EN DAT GING NOG VERDRAAID VLUG OOK! HOE VINDT U DAT?
(KREUN) JE BENT HOPELOOS, RAKKER!
MEISJES, VAN NU AF AAN ZEGGEN WE NIETS MEER TEGEN RAKKER, TOTDAT HIJ WERKELIJK EEN GOEDE DAAD HEEFT GEDAAN. AFGESPROKEN?
MET GENOEGEN!
ZOZO, NOU DAAR TREK IK ME NIKS VAN AAN!
MAAR EVEN LATER
ZEG, HEEFT IEMAND MIJN BAL ERGENS GEZIEN?
KOM, DOE NIET ZO FLAUW ZEG ME EVEN WAAR IE IS. DAN HOEVEN JULLIE NIKS MEER TE ZEGGEN!
TOE NOU, ZEG!
TJONGE, IK WIST NIET DAT STILZWIJGEN ZO ONPLEZIERIG KON ZIJN! HET ZOU ME NIETS VERWONDEREN, ALS ZE DIE BAL OOK STILZWIJGEND HADDEN VERSTOPT!

PAPS, WIJ JONGENS ONDER ELKAAR ZIJN NIET ZO KINDERACHTIG. HEBT U..
DOE EERST MAAR EEN GOEDE DAAD!
KRIMMENEEL! WAT EEN GELUID! DAN IS STILTE NOG VEEL BETER!
JOCK, JIJ KUNT ME UIT DE NARIGHEID HELPEN, DOOR MIJ IETS VOOR JOU TE LATEN DOEN .
'T SPIJT ME, RAKKER. JE ZUSJES HEBBEN AL ZOVEEL VOOR ME GEDAAN, DAT IK GEEN ENKEL KARWEITJE VOOR JE HEB VANDAAG!
NEE, IK OOK NIET!
WAT NOU? ZIJN ER HELEMAAL GEEN SPOREN DIE JE TERUG WILT VINDEN?
IK KAN BETER UIT MIJN OMGEVING WEGGAAN! DIE LIEVE ZUSTERS VAN MIJ HEBBEN DE HELE BUURT MET GOEDE DADEN AFGEWERKT!
HÉ, KNAAP, VERTEL 'NS, HOE HEET JIJ!
VROLIJKE FRANS, HOE ZO?
MEEN JE DAT NOU?
HEET JE NIET DROEVE DORUS?
ZUCHT!
AHA! DAAR LIGT M'N KANS EEN GEMAKKELIJKE GOEDE DAAD TE DOEN! VROLIJKE FRANS ECHT VROLIJK MAKEN!

ASJEBLIEFT, FRANS, EEN FIJNE, GAVE SCHOEN, WAAR NOG GEEN HOND AAN GEWEEST IS, NOU?
NEE, DANK JE!
MISSCHIEN WAS HET NIET DE GOEDE MAAT!
HIJ WIL ZEKER EENS GOED LACHEN. DAT KAN!
LET OP, VRO-LIJKERD!
HAHA! MOET JE DIE GEKKE KAT ZIEN! DIE PROBEERT EEN HOUVAST TE KRIJGEN AAN DIE GLADDE PAAL!
VIND JE DAT NIET ONTZÉTTEND LEUK?
HA, HA, HA, HA!
NOU. .EH . DAT KWAM WEL EVEN GEMEEN AAN, MAAR IK HEB JE TOCH FIJN AAN 'T LACHEN GEMAAKT!
UH? DAT HEEFT NIET LANG GEDUURD! VROLIJKE FRANS IS NOG STEEDS ONVROLIJK!

KIJK EENS, BESTE JONGEN, IK KAN MET DAT SOORT GRAPJES NATUURLIJK NIET AAN DE GANG BLIJVEN! WAT IS NOU EIGENLIJK DE MOEILIJKHEID?
ACH, LAAT ME MET RUST! JE KUNT ME TOCH NIET HELPEN...NIEMAND KAN ME HELPEN!
WEET JE, IK BEN EEN VARIÉTÉ-HOND...KUNSTJES MAKEN EN ZO...EN IK BEN ZONDER WERK!
O, IS DAT 'T! PROBEER HET EENS BIJ DAT THEATER DAAR AAN DE OVERKANT!
NIKS WAARD! DIE FILMDOEKEN VAN TEGENWOORDIG ZIJN ZO GROOT DAT ER OP HET TONEEL ZELFS VOOR EEN VLO GEEN PLAATS IS!
HMM...
KOM MEE, FRANS! WE HEBBEN NOG ALTIJD HET GROOTSTE TONEEL OP DE WERELD: DE STRAAT! DAAR KAN GEEN FILMDOEK TEGENOP, KEREL! VOORUIT, KOP OP!
TJA...EEN OPEN-LUCHT VOORSTELLING! NOU, MISSCHIEN...
TJONGEJONGE, JE KUNT ER WAT VAN! FANTASTISCH! EN EEN BELANGSTELLING DAT JE HEBT! GEWELDIG!
NOU, IK WEET 'T NIET. MAAR IK HEB NOG NOOIT EEN APPLAUS GEKREGEN DAT ZO KLONK ALS DIT IK BEN BANG DAT...
PEP!
TOET!
TOET!
TUUT!
AHOE-A!
VORT! JULLIE HOUDEN HET VERKEER OP! SCHEER JE WEG!
ZIE JE NOU? IEDEREEN HEEFT VEEL TE VEEL HAAST OM RUSTIG VAN HONDENKUNST TE GENIETEN. 'T IS TREURIG!
MENSEN, BEDOEL JE!
MAAR IK KEN EEN STEL TOESCHOUWERS DAT MAAR WAT GRAAG WIL GENIETEN VAN JOUW KUNSTEN, VROLIJKE FRANS! KOM MEE!

EN ZO...
WIE HAD OOIT GEDACHT DAT IK NOG EENS EEN VOORSTELLING ZOU GEVEN VOOR ANDERE HONDEN!
WEF!
KEF!
WAF! WAF!
JE KUNT VOOR MIJN FAMILIE ZO VAAK OPTREDEN ALS JE WILT, VROLIJKE FRANS, ZE VINDEN 'T REUZE!
NOU, MAMS, U HEBT GEZIEN, HOE DROEVIG VROLIJKE FRANS WAS TOEN HIJ KWAM
JA, RAKKER, EN IK ZIE OOK, HOE JIJ HEM UIT DE PUT HEBT GEHAALD
DAAR HEB JE EEN HEEL GOEDE DAAD MEE GEDAAN! EEN HEEL GOEDE, MOOIE DAAD! DE BESTE EN DE MOOISTE DAAD DIE IK EEN HOND OOIT HEB ZIEN DOEN!
DANK U WEL, MAM! EN GAAT U NU WEER FIJN TEGEN ME PRATEN? U BENT NIET BOOS MEER, HÈ MAM?
ZO, DAT WAS HET VOOR VANDAAG, MENSEN! NU GA IK EENS KIJKEN, WAT IK ERMEE HEB VERDIEND!
O GRUTJES! VROLIJKE FRANS IS NOG ZO VROLIJK ALS WAT. MAAR NU ZITTEN M'N ZUSJES EN M'N OUDERS IN DE PUT!
DE TOEGANGSPRIJS WAS WEL EEN BEETJE HOOG, ZEG!
ONZE BAKJES ZIJN SCHOON LEEG!
DIT LIJKT ERG VEEL OP EEN SLECHTE DAAD!
IK VOEL ER VEEL VOOR, OM WÉÉR TEGEN JE TE ZWIJGEN, RAKKER!

DE VIJF
EN HET GEHEIM VAN DE ZIGEUNERS

Om plaats te maken voor nieuwe logé's, trekken de vijf de heide op om daar te gaan kamperen. Ze ontdekken het oude locomotiefje uit het verhaal van Ben de smid en besluiten de eerste nacht door te brengen in een zandgroeve vlak bij het zigeunerkamp. Die avond komt een vliegtuig laag overvliegen. Het wordt geleid door een lichtgloed uit de richting van het zigeunerkamp.
De kinderen verwonderen zich hier natuurlijk ten zeerste over en de volgende dag besluiten Julian en Dick op onderzoek uit te gaan.

JULIAN en Dick gingen op dezelfde plaats staan waar ze die nacht gestaan hadden en probeerden te ontdekken, waar ze de vuurgloed precies hadden gezien. „Ik geloof dat het achter het kamp van de zigeuners was — een beetje meer naar links," zei Julian. „Wat zeg jij ervan, Dick?"
„Ja, daar was het zo ongeveer," zei Dick. „Zullen we er nu maar naar toe gaan?" Hij riep in de richting van de zandgroeve: „George en Annie, zijn jullie klaar? We gaan! Laat alles maar liggen zoals het ligt, want we blijven niet lang weg De boel is goed opgeborgen in de zandholen"
„Julian," riep George terug, „ik geloof dat Timmy een doorn in zijn poot heeft. Hij hinkt. Annie en ik blijven maar liever hier. We willen proberen de doorn uit zijn poot te halen Gaan jullie maar — maar zorg alsjeblieft, dat je geen ruzie krijgt met de zigeuners!"
„Daar zorgen we wel voor," zei Julian. „Wij hebben evenveel recht om op de hei te kamperen als zij — en dat weten ze ook wel. Goed, blijven jullie dan maar bij Timmy Heb je geen hulp nodig om die doorn uit zijn poot te halen?"
„Nee," zei George, „we spelen het samen wel klaar. Gaan jullie maar."
De jongens liepen weg en lieten Timmy aan de zorgen van Annie en George over. Op jacht naar een konijn was hij midden in de struiken gesprongen; toen was er een scherpe doorn in zijn voorpoot gedrongen. Geen wonder dat hij hinkte! Het zou George heel wat moeite kosten om het stuk van de doorn eruit te halen!

Een nieuw verhaal van de Vijf, door ENID BLYTON, met tekeningen van TED MATHIJSEN.

Het zigeunerkamp was niet ver weg. Toen de jongens de heuvel hadden bereikt, zagen ze de wagens staan ....

Het was een zomerse dag: onnatuurlijk warm voor april. Geen wolkje aan de hemel, die zo blauw was als vergeet-me-nietjes. De jongens hadden het warm met hun truien aan, maar als ze ze uittrokken, zouden ze de truien moeten dragen en daar voelden ze niets voor. Het kamp van de zigeuners was niet ver weg. Toen de jongens de heuvel bereikt hadden, konden ze de wagens zien staan, 'n groepje mannen zat in de schaduw van een van de wagens te praten.

„Ze zijn natuurlijk bezig een boom op te zetten over dat vliegtuig van gisteravond," zei Dick. „Het kan niet anders, of een van hen moet het vuur aangestoken hebben, waarmee aan het vliegtuig een sein werd gegeven. Ik vraag me af, waarom het toestel niet geland is."

Ze liepen in een grote boog om het kamp heen, want ze waren er niet op gesteld, gezien te worden. De honden, die bij het groepje mannen lagen, zagen of hoorden hen niet en dat was een geluk voor hen. De jongens liepen naar de plaats waar ze dachten dat ze de gloed gezien hadden.

„Ik kan hier niets bijzonders ontdekken," zei Julian, bleef staan en keek om zich heen. „Ik dacht dat we hier een grote verbrande plek zouden vinden."

„Wacht eens even, wat is dat voor een kuil daar?" zei Dick en wees naar een plek waar een put in de grond scheen te zijn. „Het lijkt wel of daar nog een zandgroeve is, net zo een als de zandgraverij waarin we ons kamp hebben opgeslagen, maar kleiner, veel kleiner. Ik wed, dat daar het vuur heeft gebrand!"

Ze liepen naar de zandgroeve. Hij was helemaal dichtgegroeid en het was duidelijk dat het een groeve was waarin al heel lang niet meer gewerkt werd. In het midden was de put tamelijk diep en daar stond iets ongewoons. De

De arme jongen kreeg een klinkende draai om z'n oren

Ze draaiden zich om; een zigeuner stond bij de kuil. „Wat doen jullie daar?" riep hij met boze stem.

jongens lieten zich in de kuil zakken en liepen naar het midden. Ze keken verbaasd naar het ding, dat daar rechtop in het midden stond.

„Het is een lamp, een heel sterke schijnwerper," zei Dick. „Ik heb zo'n lamp weleens op een vliegveld gezien; daar worden ze gebruikt om de vliegtuigen binnen te loodsen, als het donker is. Wie had ooit gedacht, dat we zo'n ding hier midden op de hei zouden vinden!"

„Hoe komen die zigeuners eraan?" vroeg Dick zich verbaasd af. „En waarom gaven ze er signalen mee aan een vliegtuig dat toch niet ging landen? Het leek wel, alsof het wel had willen landen, het cirkelde zo laag over de hei."

„Misschien gaven de zigeuners het toestel een teken, dat het niet veilig was om te landen — om welke reden dan ook," zei Julian. „Misschien wilden ze de piloot iets geven, maar was het nog niet klaar."

„Het is een raadsel," zei Dick hoofdschuddend. „Ik begrijp niet, wat er aan de hand is. Maar dàt er iets aan de hand is, dat staat voor mij als een paal boven water. Laten we nog maar eens even verder rondkijken."

Ze vonden verder niets bijzonders, behalve een platgetreden paadje dat naar de schijnwerper leidde.

Toen ze daar naar stonden te kijken, hoorden ze eensklaps iemand roepen. Ze draaiden zich om; een zigeuner stond aan de rand van de kuil.

„Wat doen jullie daar?" riep hij met een boze stem.

Er kwamen nog een paar anderen bij en ze

keken allemaal dreigend naar Julian en Dick, die uit de kuil klommen. Julian vond, dat ze maar het beste eerlijk voor de waarheid uit konden komen.

„We kamperen een paar nachten hier vlakbij op de hei," zei hij. „We hoorden gisteravond een vliegtuig, dat heel laag boven de hei vloog. We zagen ook een gloed en aangezien we de indruk kregen dat die gloed voor het vliegtuig was bedoeld, gingen we vandaag eens kijken, wat er aan de hand was. Hebben jullie het vliegtuig ook gehoord?"

„Misschien wel, misschien niet," zei een van de zigeuners, de vader van Snuif. „Wat zou dat? Er vliegen iedere dag vliegtuigen over de hei!"

„We vonden die schijnwerper," zei Dick en maakte met zijn hoofd een beweging in de richting van de kuil. „Weten jullie daar iets van?"

„Nee, niets," zei de zigeuner en hij keek nog dreigender. „Wat voor een lamp? Julian haalde zijn schouders op. „Ik geloof niet dat het verboden is om er naar te gaan kijken," zei hij. „Als jullie er niets van weten, ga er dan eens naar kijken. Ik kan me niet voorstellen, dat jullie het licht van die lamp gisteravond niet gezien hebben. Het ding gaf een heleboel licht, al moet ik toegeven, dat hij heel verdekt is opgesteld."

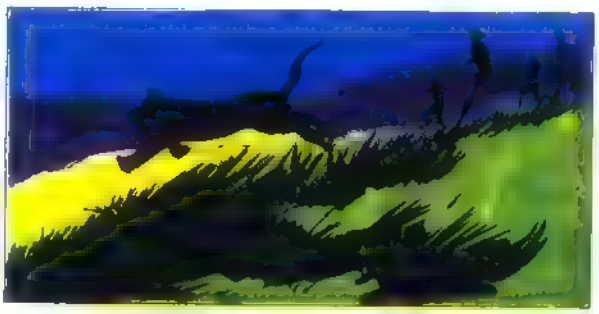

Hij ging er op topsnelheid op drie poten vandoor....

„We weten helemaal niets van een lamp af," zei een andere zigeuner, een oude man met grijs haar. „Dit is onze gebruikelijke kampeerplaats. Wij bemoeien ons met niemand — zolang als zich ook niemand met ons bemoeit. Als iemand zich toch met onze zaken in laat, worden we vervelend — héél vervelend."

De jongens moesten dadelijk aan het verhaal van de verdwijning van de Bartels denken. Ze voelden zich helemaal niet gerust!

„Maak je niet dik, we gaan al," zei Julian. „Ik heb al gezegd, we kamperen hier maar een paar dagen. We zullen ons hier niet meer laten zien, als jullie er iets op tegen hebben."

Hij zag dat Snuif voorzichtig naar de mannen liep; Liz, die om een of andere duistere reden op haar achterpoten liep, volgde hem op de voet. Snuif trok zijn vader aan de mouw van zijn jas. „Ze menen het niet kwaad," zei hij. „U weet toch, dat ze op de boerderij het been van Clip beter gemaakt hebben, Heus, ze zijn te vertrouwen!"

Hij kreeg zo'n harde draai om z'n oren, dat hij over de grond rolde. Liz holde naar hem toe en begon hem te likken. Snuif begon zo hard te schreeuwen, dat een paar vrouwen uit de woonwagens naar buiten kwamen, om te zien wat er aan de hand was. Een van hen begon te schreeuwen tegen Snuifs vader en de man schreeuwde terug. Ze kregen ruzie, terwijl een andere vrouw zich over Snuif ontfermde en met een natte doek zijn hoofd afveegde.

„Kom, het wordt tijd dat we er tussenuit trekken," zei Julian tegen Dick. „Snuif is een beste jongen; hij deed zijn best voor ons. Maar de rest van die zigeuners is een gemeen stelletje."

De jongens liepen snel weg. Ze piekerden nog steeds over wat ze gehoord en gezien hadden. De mannen hadden beweerd dat ze van die lamp niets afwisten, maar dat móést gelogen zijn. De lamp stond zo dicht bij hun kamp, dat ze het licht ervan gezien móésten hebben en bovendien kon niemand anders dan een van de zigeuners de lamp hebben aangestoken. Ze gingen terug naar de meisjes en vertelden wat er gebeurd was. „Ik geloof dat we maar beter terug kunnen gaan naar de rijschool," zei Annie. „Er is hier iets vreemds aan de hand. Vóór we het weten, zitten we tot over onze oren in een nieuw avontuur!"

„We zullen nog één nacht blijven," zei Julian. „Ik wil weten, of dat vliegtuig terugkomt. De zigeuners weten niet precies waar we kamperen; Snuif weet het wel, maar ik geloof niet dat hij het hun vertellen zal. Het was dapper van hem dat hij het voor ons probeerde op te nemen."

„Goed. We zullen blijven," zei George. „Ik wil trouwens ook niet graag, dat Timmy vandaag die lange weg naar huis moet lopen. Ik geloof wel dat ik die doorn uit zijn poot gehaald heb, maar hij wil zijn poot niet gebruiken."

„Hij kan verdraaid handig op drie poten rondlopen," zei Dick en keek naar Timmy, die door de zandgroeve rende op jacht naar konijnen.

„Enorm zoals Timmy al aan 't graven is geweest hier," zei Julian. „Overal had Timmy al geprobeerd, in een van de konijnenholen te komen en daarbij had hij grote hopen zand weggegraven. „Hij zou een flinke hulp voor de Bartels geweest zijn, toen die nog in de graverij werkten."

Timmy liep nog steeds op drie poten. Hij vond het heerlijk dat er drukte over hem gemaakt werd, als er iets met hem gebeurd was. Daarom dacht hij er nog steeds niet aan, zijn poot weer te gebruiken, ook al was die weer beter! Ze bleven die dag heerlijk luieren. Het was trouwens ook veel te warm om iets te doen. Ze gingen naar de bron en lieten hun voeten in het koude water hangen — o, wat was dat heerlijk! Toen gingen ze nog eens naar de oude locomotief kijken, die op z'n kant in de struiken lag. „Kom mee, dan gaan we naar de andere kant van die struiken," zei Julian. „Daar moeten we de pijp kunnen zien. Maar pas op voor de doorns; ik heb al een paar lelijke prikken opgelopen. Timmy is verstandig; die begint er niet aan om deze oude Bello te bekijken."

Ze moesten een deel van de struiken weghakken, om de schoorsteen van de oude machine goed te kunnen bekijken.

„Kijk! Het is net zo'n schoorsteen als die oude treintjes vroeger hadden; je ziet er nog wel eens plaatjes van!"

„De schoorsteen zit helemaal vol zand!" zei Dick. Hij probeerde het eruit te scheppen. Dat ging heel gemakkelijk en spoedig kon hij tot diep in de schoorsteen kijken. „Grappig te bedenken dat daar vroeger rook uit kwam," zei hij.

„Je weet, wat de smid ons verteld heeft," zei George. „De zuster van de Bartels was alleen over en zij wilde met de spoorlijn, met de locomotief of de zandgroeve niets meer te maken hebben. Natuurlijk was er niemand anders die ervoor voelde dit zware ding in z'n eentje weg te slepen."

„Het is best mogelijk dat wij de enigen zijn, die precies weten waar de oude machine ligt," zei Annie. „Hij ligt zo verborgen in de struiken, dat je hem alleen maar bij toeval kunt vinden!"

„Tussen haakjes, ik begin zo langzamerhand behoorlijk trek te krijgen," zei Dick en hij hield ermee op, het zand uit de schoorsteen van de locomotief te scheppen. „Wat zouden jullie ervan zeggen, als we eens wat gingen eten?"

„We hebben genoeg eten om hier nog één of twee dagen te kunnen blijven," zei Annie. „Maar daarna moeten we nieuwe voorraad halen of teruggaan naar de rijschool."

„Ik wil hier in ieder geval nog één nacht blijven," zei Julian. „Ik ben benieuwd, of dat vliegtuig nog eens terugkomt."

„Goed. Dan zullen we allemaal wakker blijven en kijken," zei George. „Dat zal leuk zijn. Kom — dan gaan we eten. Een goed voorstel, hè Timmy?"

Timmy was het er volkomen mee eens. Hij ging er op top-snelheid op drie poten vandoor, hoewel hij helemaal geen last meer had van zijn rechter voorpoot. Timmy was een aansteller!

Natuurlijk zijn jullie benieuwd, wat dat vreemde vliegtuig kwam doen! Volgende week kom je er meer van te weten!

Bitjes en Baatjes van Donald Duck

In Mombassa had men erg veel last van een grote zwerm bijen, die week in week uit de voorbijgangers in de straten het leven lastig maakte. Ten einde raad riep men de plaatselijke brandweer te hulp.
Deze probeerde de bijen door middel van de brandspuit te verdrijven, maar het „honingvolkje" nam dat niet en begon de brandweerlieden te steken en te prikken. Die wisten tenslotte niets anders te doen dan op de vlucht te gaan. De bijen er achter aan! Toen men buiten de stad was gekomen, staken de brandweermannen een stuk grond met heel droog gras er op in brand, om zich door de rook, die daar ontstond, tegen de bijen te beschermen.
Inderdaad bliezen de woedende diertjes toen, na een kwartiertje rond de rookwolken gevlogen te hebben, de aftocht....

VOOR KLEINE KOKS EN KEUKENPRINSESSEN

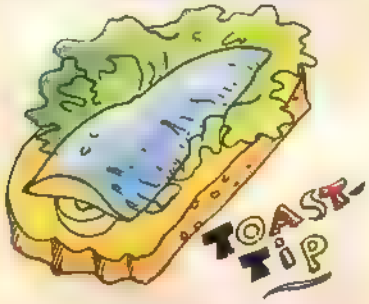

Om te voorkomen dat toastjes tijdens het klaarmaken breken, kun je ze het beste, als je ze met boter besmeert, op een verse boterham leggen. Het brood doet dan dienst als stootkussen en je zult zien dat er van de toastjes op deze manier niet één tje breekt.

OPLOSSING CIJFERPUZZEL

8	3	4
1	5	9
6	7	2

MUZIEK BIJ DE TANDARTS

Een tandarts in de Verenigde Staten maakt tegenwoordig, bij wijze van proef, bij het behandelen van zijn patiënten gebruik van muziek. Ze krijgen namelijk 'n koptelefoon op, waardoor dié grammofoonmuziek, waar ze het meest van houden, kan worden ontvangen. De mensen worden hierdoor zo afgeleid, dat ze nauwelijks meer beseffen bij de tandarts te zijn en na afloop van de behandeling zeiden ze bijna allemaal, dat ze van het boren maar heel weinig hadden gemerkt.

KRANT REDT LEVEN

Dat zelfs de krant die we dagelijks lezen, ons leven kan redden, blijkt uit het volgende. Een Noorse piloot was een poos geleden met een vliegtuigje op weg van Oslo naar het noordelijkste deel van Noorwegen, om daar de post te gaan brengen.

Toen plotseling de motor van de vliegmachine defect raakte, moest hij een noodlanding maken.
Hij kwam op een gletsjer terecht. Hij had echter geen warme kleding bij zich en het enige wat hij kon doen was, de kranten die bij de post zaten, allemaal uit te vouwen en zich daarin te wikkelen.
Zo wist hij zich 's nachts tegen de ijzige kou te beschermen en te voorkomen dat hij bevroor.
Gelukkig werd hij de volgende ochtend gevonden.
Een paar dagen moest hij in een ziekenhuis blijven, maar een week na zijn noodlanding zat hij alweer in de lucht!

VERSIERD DOOSJE

Om van een gewoon rond of vierkant kartonnen doosje een echt pronkstukje te maken, kun je het versieren met stukjes van gekleurde, plastic limonaderietjes.
Als het doosje met allerlei letters bedrukt is, ga je het eerst met een stukje mooi gekleurd papier beplakken.
Vervolgens teken je het „patroon" op de deksel en prik je op de gewenste afstanden met een stopnaald gaatjes in het karton.
Van de rietjes knip je keurig op maat kleine stukjes en deze naai je met een naainaald en gekleurde koordzijde, zoals tekening A aangeeft, door het karton heen op het deksel vast.
Wil je de binnenkant van het deksel ook heel netjes maken, dan beplak je deze eveneens met een stukje gekleurd papier.

HEB JE DIE AL?

Als je er van droomt, bergen te beklimmen en de hoogste toppen der aarde te „bedwingen", dan kun je op deze postzegel uit Frankrijk al vast zien wat je te wachten staat. Toen we in de afgelopen zomer een paar bergbeklimmers van vrij dichtbij konden gadeslaan en ze tegen een loodrechte bergwand zagen opklauteren, moesten we eerlijk bekennen dat onze knieën wel een beetje begonnen te knikken....
Maar de ervaren alpinisten klommen, zonder een spier van hun gezicht te vertrekken, steeds hoger en degene die je hier ziet, is niet ver meer van de top af.
Op dit ogenblik slaat hij een speciaal daarvoor gemaakte ijzeren pin in de rotswand en haalt dan het touw, dat om zijn middel is geslagen, door de ring aan die pin. Tegelijkertijd plaatst hij zijn linkervoet in een kleine rotsspleet om steun te vinden voor de volgende stap. Op de achtergrond nog 'n paar besneeuwde Alpentoppen, die misschien later nog beklommen zullen worden....

TOM POES EN DOKTER GALZALVER

HEER BOMMEL HAD DEZE MORGEN ALLERLEI NARE ONGELUKJES GEHAD. DOKTER GALZALVER ZEI, DAT AL DEZE TEGENSLAGEN VEROORZAAKT WERDEN DOOR HEER BOMMELS GISTENDE GALSAPPEN. DE GENEESHEER GING IN ZIJN IJVER ZELFS ZO VER, DAT HIJ HEER BOMMEL TEGEN DIENS WIL EEN MOSTERDPLEISTER TOEDIENDE

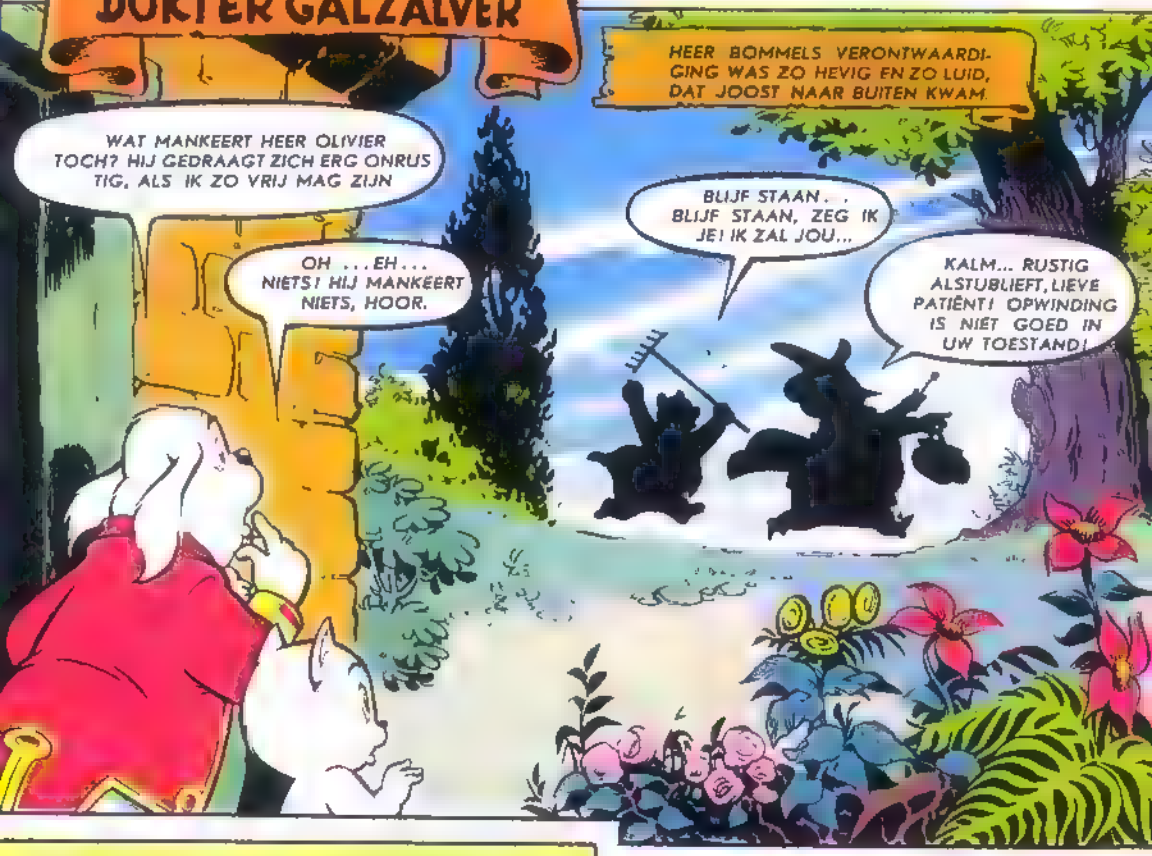

HUH... WIE BENT U?
IK BEN DOKTER GALZALVER EN IK BEHANDEL MOMENTEEL UW HEER.
HIJ IS ER ERNSTIG AAN TOE, HIJ LIJDT AAN GISTING DER GALSAPPEN EN...
VERDRAAID, DAAR HOOR IK DIE ELLENDIGE KWAKZALVER WEER!
JOOST, WAT DOE JE DAAR? STA NIET MET DIE SCHURK TE PRATEN, MAAR JAAG HEM DE TUIN UIT!
IN ZIJN OPWINDING STOOTTE HEER BOMMEL TEGEN EEN BLOEMPOT.
VOORZICHTIG, BRAVE VRIEND! ACH, DE PATIËNT HEEFT HET WEER ZWAAR TE PAKKEN!
G-GOOIDE HEER OLIVIER M-MIJ MET EEN BLOEMPOT?
JA, MAAR DAT MOET GE DE ARME LIJDER VERGEVEN. HIJ KAN HET NIET HELPEN. TOON DUS GEDULD EN MEDELIJDEN EN VERSCHAF HEM NU EN DAN EEN MOSTERDPLEISTER.
KOM MEE, TOM POES. IK MOET DIE GALZALVER WEGJAGEN, VOOR HIJ JOOST WIJSMAAKT DAT IK EEN PATIËNT BEN.

MAAR DE DOKTER WAS VERDWENEN, HIJ HAD ZIJN WERK AL GEDAAN.
WAT HEB JE JE NU TOEGETAKELD, JOOST?
IK VRAAG BELEEFD EXCUUS, HEER OLIVIER, MAAR MET HET OOG OP UW ...EH... TOESTAND...
...ZIJN DEZE VEILIGHEIDSMAATREGELEN GEWENST, ZEGT DE DOKTER. HIJ HEEFT ME ALLES UITGELEGD EN IK ZAL GRAAG GEDULD TONEN MET UW DROEVE OMSTANDIGHEDEN. MAAR... EH... IK HOOP DAARBIJ GEEN LETSEL OP TE LOPEN.
BEGIN JIJ NU OOK AL?! IK BEN GEEN PATIËNT, HOOR JE?! IK BEN GEEN PATIËNT!!!
JAWEL, HEER OLIVIER. U HEBT GELIJK, GROOT GELIJK. MAAR U MOET ZICH NIET OPWINDEN IN UW... EH... TOESTAND.
LAAT U MIJ NU MAAR BEGAAN. IK ZAL EEN LEKKER MAAL VOOR U BEREIDEN. GAAT U NU RUSTIG IN DE SALON ZITTEN. EN... EH... ALS U MIJ TOESTAAT, KOMT U VOORAL NERGENS AAN. IN UW TOESTAND...
NU IS HET GENOEG! GEEN WOORD MEER OVER MIJN TOESTAND! GEEN WOORD!
HEER OLLIE, PAS OP! HET GASFORNUIS IS NOG NIET AANGESTOKEN EN HET GAS...
DAN STEKEN WE HET AAN!
BOEM!
VOOR TOM POES HET KON VERHINDEREN, HIELD HEER BOMMEL EEN LUCIFERTJE BIJ HET FORNUIS, WAARIN ZICH AL HEEL WAT GAS HAD VERZAMELD...

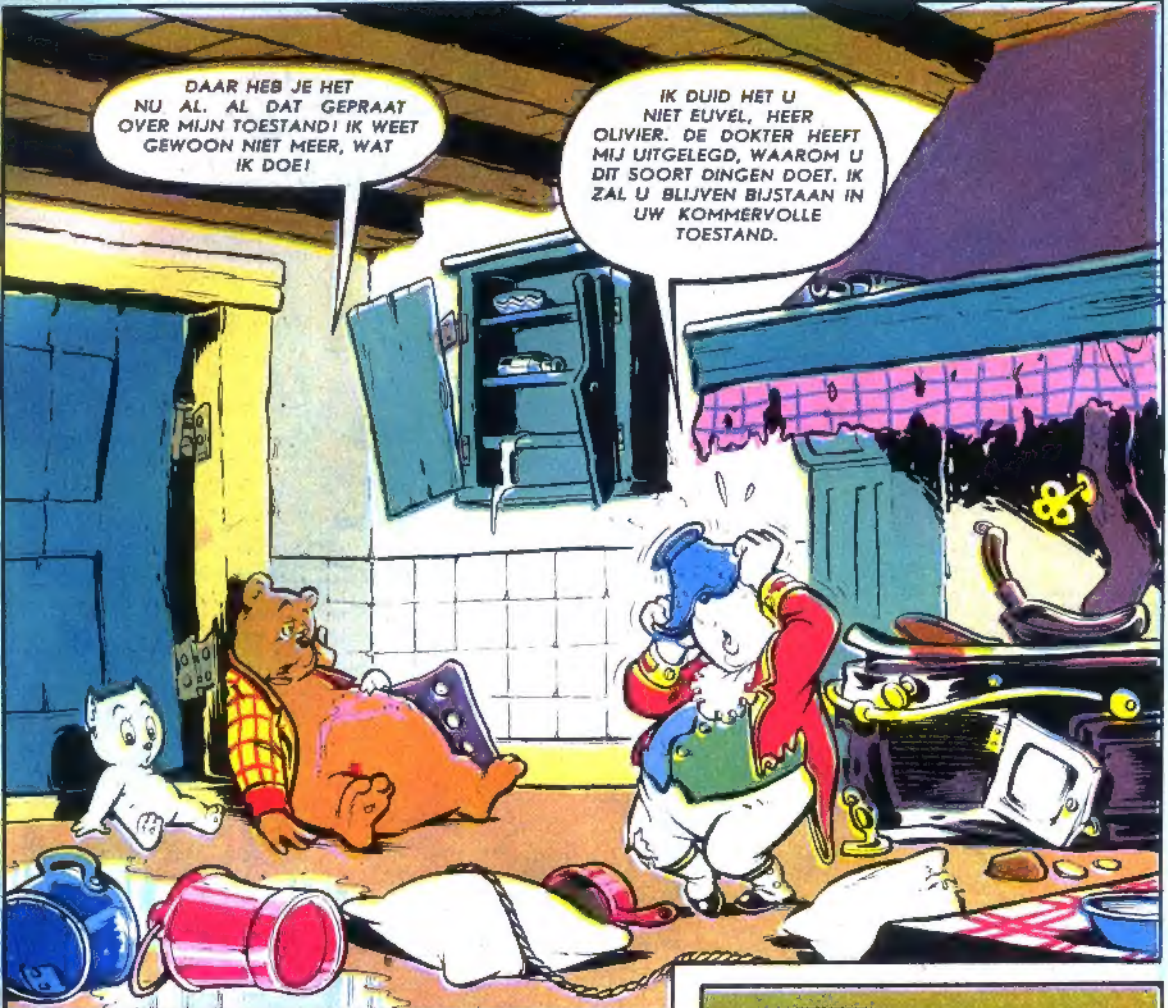

NADAT DE TROUWE KNECHT MOEIZAAM OVEREIND WAS GEKRABBELD, WANKELDE HIJ NAAR EEN KAST, TERWIJL HEER BOMMEL INTUSSEN ARGWANEND NAAR HET RAAM KEEK, WANT HIJ VERWACHTTE NU, DAT DOKTER GALZALVER WEER ZOU OPDAGEN MET ZIJN MOSTERDPLEISTERS.

© 1960 / Marten Toonder / Donald Duck. Alle rechten voorbehouden.

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3.25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 fr.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1960 Walt Disney Productions.

Fifi en Freddy

EN DE FANFARE

FIFI EN FREDDY ZIJN ALLEEN THUIS. ZE VERVELEN ZICH EEN BEETJE. ZE HEBBEN AL WEL TIEN KEER HUN PATRIA-MUNTEN GETELD, MAAR ZE HEBBEN ER NET NIET GENOEG OM IEDER EEN LOLLY TE KOPEN. PLOTSELING HOREN ZE MUZIEK OP STRAAT!

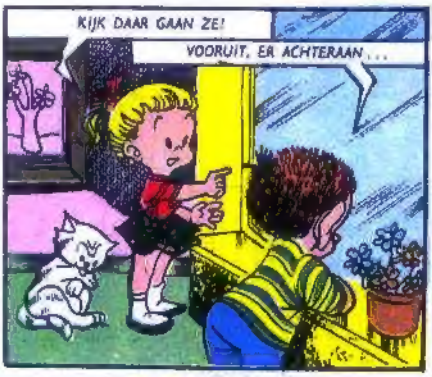

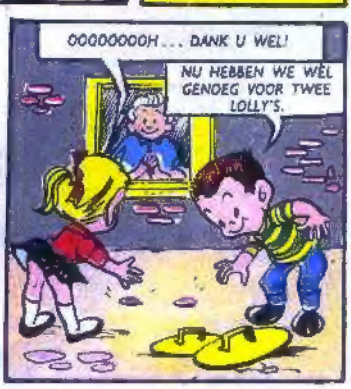

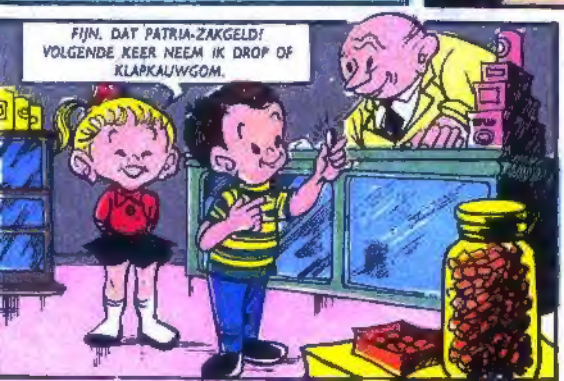

HEB JIJ OOK AL
PATRIA
ZAKGELD?

*Vraag aan je moeder, oma of tante of ze Patria biscuits of cream crackers koopt. Die zijn lekker en . . . in elk Patria-pakje zit een leuke, rode munt die 2½ cent waard is. Spaar die munten op tot je er een paar hebt. Je kunt er bij de Patria-winkelier wat lekkers voor kopen**: *klapkauwgom, lolly's, drop, pepermunt en nog veel meer.*

* PER KEER VOOR NIET MEER DAN 10 MUNTEN!